שירונות ב'. לבני 25–35, עולים, דתיים וכדורסלן שחור גם ■ סוסים ערבים
כחול־לבן ■ מפתחים גם מכונית ישראלית־מקורית. הכל ישנו, חוץ מכסף
לייצור ■ שתי ישראליות נדדו לפפואה. ראו מלחמת שבטים וחזרו בלא פגע

מעריב
השבועון לחיירות, רכב ולאוהבים לחיות
גליון מספר 107
י"ג אלול תשנ"ז, 7.9.97

4829
2217

"הסינים גילו את סוד הג'ינסאנג.
אני השתמשתי בו למוצרי טיפוח. LOVE LINE".

אנשי המזרח גילו את כוחו המרפא של שורש הג'ינסאנג. ממנו הכינו אבקות ושיקויים. אני החלטתי להשתמש בו כבסיס לסדרת מוצרי טיפוח טבעיים –

בתחילה, חקרנו את הג'ינסאנג
חקרנו ובדקנו את השורש העתיק, איתרנו את מרכיביו התרופתיים והחלטנו – סידרת LOVE LINE תתבסס על תמצית הג'ינסאנג.

אח"כ, חיפשנו את המינון הנכון
תערובת מאוזנת בין הג'ינסאנג לבין המרכיבים הטבעיים האחרים. זהו הסוד האמיתי – סוד הנעורים והבריאות, חידוש העור והרעננות. מצאנו אותו...

ולבסוף, תכננו את הסדרה
תכננו את סדרת מוצרי LOVE LINE הכוללת 17 מוצרים ומאפשרת טיפול מושלם, לכל סוגי העור, לכל שעות היממה ולכל מטרה.

ואז, העולם הבין – חלאבין
HLAVIN COSMETICS מייצא יותר ממחצית מתוצרתו – לארה"ב, קנדה, אירופה, אוסטרליה, המזרח הרחוק ואפריקה. גם נשות העולם הגדול משתמשות ב־LOVE LINE.

LOVE LINE
כי אני מכיר נשים, כבר שנים רבות

HLAVIN

להשיג בבתי המרקחת, בתמרוקיות וברשתות שיווק נבחרות.
המפעל: א. תעשיה רעננה. טל: 910608, 910579, 910864, 052-910665

Security 87

התערוכה הבינלאומית בישראל לאמצעי מיגון ביטחון ובטיחות

THE INTERNATIONAL EXHIBITION OF SECURITY PROTECTION SAFETY AND DEFENSE MEANS EQUIPMENT AND SERVICES

9-7 ספטמבר 1987
מרכז הקונגרסים
כפר המכביה
ימים ב' ג' ד'
שעות 10:00-19:00

נושאי התצוגה בתערוכה:
מערכות איתור כיבוי וגילוי אש
בטיחות בתעשיה
תאורת חירום
מיתקני מילוט
שלטים
מנעולים דלתות בריחים וסגרים
אזעקה - מערכות ואמצעי מיגון אלקטרוניים
כספות וקופות פלדה
גדרות ביטחון (חשמליים ואלקטרוניים)
שערים ומחסומים
בקרת כניסה
ביקורת וזיהוי עובדים
טלויזיה במעגל סגור
ציוד צילום
טלפון פנים - אינטרקום
ציוד לקשר אלחוטי
אבטחת תוכנה
מכשירי ציתות והאזנה
חייגנים אוטומטיים, חוסמי חיוג
ציוד תקשורת והתראה
ציוד בטיחות לעובדי תעשיה
נשק ותחמושת
אבטחה אישית - אמצעים, כלים ואביזרים
יועצי בטחון
שירותי אבטחה שמירה ומוקד
השמדת מסמכים
קורסים והשתלמויות

מארגנים: **סיגמא טים בע"מ**
מקבוצת **צוות שטיר בע"מ**
SIGMATEAM EXHIBITIONS ORGANISERS LTD
רחוב בן יהודה 190 א' תל אביב 63471
טל: 243863, 242312, 224163 (03)

... לתערוכה – 8 ש"ח (כולל מע"מ)

■ יוסי בן־אהרון, מנכ"ל משרד ראש הממשלה, לא נראה מעולם באירועים וקבלות־פנים רשמיות אותן אירגן השגריר האמריקני, תומס פיקרינג. לאחרונה, באחד מביקוריו התכופים של פיקרינג במשרד ראש־הממשלה, שאל השגריר את המנכ"ל על הסיבה להיעדרויותיו הנצחיות. משהו אישי נגדו? "אינני מוכן לבוא למסיבות שאינן נערכות בירושלים, הבירה", השיב בן־אהרון ישירות. ירושלים וזקוקה, אם כן, לשגרירות אמריקנית משלה, כדי שנראה את יוסי בן־אהרון רוקד עם אשתו של פיקרינג.

■ ג'אקו אפריקני, מיינה הודית וקוקטייל אוסטרלי. תאמינו או לא, אלה הם שלושה סוגי ציפרים אותם רכשה

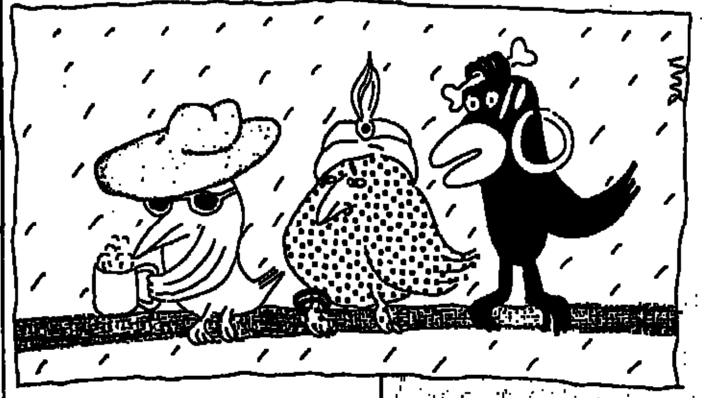

לאחרונה הזמרת נירה רבינוביץ'. המשותף לשלושת בעלי הכנף – ניתן לאלפם לדבר. אז כעת נירה עובדת אתם על גירסתה ל"איך עושה כלב".

■ חילה לוי, הנינה של מנחם בגין, נמצאת כבר על תקן של "דמות תקשורתית". טוב, עוד לא בחדשות הפותחות, אבל ב"מכתבים למערכת". באחד המקומונים התל־אביביים, במדור המכתבים, מופיעה התינוקת בזרועות הוריה המאושרים איילה (לבית מילוא) וסמי לוי. מצויין שם שאמה מחתלת אותה בדירתם אשר בנאות אפקה. רגע, לא קראנו באיזשהו מקום שנכדתו של בגין מקימה את ביתה אי־שם ביו"ש?

■ היהפוך כושי עורו? יהפוך. עוד אנו נרעשים מהשינויים הדרמטיים בפניו של סטיבן קרינגטון מ"שושלת" (אחרי "הפיצוץ", "השריפה" וה"ניתוח הפלאסטי" מביאים לנו מישהו הנראה הרבה יותר טוב מסטיבן הקודם. איך שהניתוחים הפלסטיים השתכללו...), והנה מראים לנו העיתונים והטלוויזיה, בתוכנית מיוחדת, את ה"לפני" וה"אחרי" של מייקל ג'קסון. לא רק מראה פניו משתנה בצורה דראסטית – גם גון פניו הכהה מאד הולך ומתבהר. בוכות משחות שונות, משערים כותבי הסיפורים. איפה הוא ואיפה אנחנו, המפעילים הנצחיים של שיטת בטן־גב בים, במטרה להשחים ככל האפשר...

■ יש הטוענות כי גרג קורנליוס, שחקן הכדורסל של מכבי תל אביב, הוא הכדורסלן היפה בארץ. עכשיו הוא גם פנוי: קורנליוס נפרד משושי, אם ילדו, לאחר רומן ממושך. בשלב זה הוא מתגורר בביתו של כדורסלן אחר, קרל איימוס.

■ בארץ, חייבים לומר, נותנת העיתונות כבוד למת. כשמישהו שאהב למשל את הטיפה המרה מת מרוס־לב, מדברים הרבה על דום־לב ומתעלמים ברוב טאקט מהשאר. אמריקה, לעומת זאת, לא חסה על המתים שלה. זה מה שכתב אחד העיתונים על לי מרווין, עוד לפני שהתקררה גופתו: "אמנם לבסוף הכריע אותו התקף־לב, אבל אם ימצאו שהכבד שלו היה הרוס מרוב שתיה – זה לא יפליא איש בבארים של סאנסט בולוואר ובבתי הבירה של חוף מאליבו".

■ זר כי נקלע בשבועות האחרונים לפאב "שופטים", מוסד תל אביבי מפואר, יכול היה לחשוב בטעות שנקלע לישיבה של ועד עובדי התעשיה־האווירית או מפעל "סולתם", כשבאוויר רצות מילים כמו הפגנות, פסיציות, שביתת־שבת, ועוד. הכל בגלל השמועה שהעיריה אינה מוכנה לחדש את רשיון־העסק של המקום. שוכני־המקום הקבועים טוענים שמה שעובדי התעשיה האווירית עושים, זה ילד קטן לעומת מה שהם יעשו אם יסגרו להם את המקום.

■ ב־20 לחודש זה יכריז נשיא־המדינה על הפתיחה הרשמית של חגיגות ה־40 למדינת ישראל. המסיבה הראשונה בשרשרת ארוכה של אירועים, חגיגות ומסיבות – זו של "ארץ ישראל יפה" במלון הילטון, ב־5.10.

■ את לילי שרון הרבו לראות בתצוגות ובחדרים בשבוע האופנה שנערך לאחרונה. לא, לא כקניינית של רשת־חנויות כלשהי או כאשתר־של, אלא סתם כאשה המתעניינת באופנה ומתכננת לעצמה את המלתחה הבאה.

■ יפתח קצור ואוריאלה רזבינוביץ היו כבר חברים־בקלנוע – באחד מפרקי הסידרה "אסקימו לימון". עכשיו הם מופיעים ביחד בסידרה "גנבים בלילה" – שוב כחברים, בהפרש של שבע שנים מהצעת־החברות הקודמת של יפתח לאוריאלה.

■ מה לא כתבו על ההתנזרות־מעישון של שמעון פרס. השחקנית זקלין ביזה, לעומתו, מודה שנשברה וחזרה לעשן. פרופ' יורם לס, מ"תצפית" בטלוויזיה, לא רק שאינו מעשן, לא רק שהולך ברגל מהבית לעבודה – אלא שמזה שנים לא נגע בסטייק. נאה דורש ומקיים.

■ יואב צמיר, בנו של טוביה צמיר, הוא כוכב הסרט "בלוז לחופש הגדול".

והתוכנית החדשה של להקת הנח"ל. המלחינה טורית הירש, ששבה למולדת אחרי כמה שנים בגולת ניו־יורק, היתה בפרמיירה של הנח"לאים הצעירים, התלהבה מצפיר הצעיר, המשחק/ מזמר, ובכוונתה להמליץ עליו בפני אפרים קישון, לתפקיד מרכזי בהפקה החדשה ל"סלאח שבתי" של קישון ב"הבימה".

■ גברים עירומים ונשים עירומות, בגודל יותר מטבעי, מקשטים את גלריה "שולמית" בתל־אביב, בתערוכת האמן דוד גודני, הקורא לעצמו דַויק. יותר מתאים שיאיית דָביק, כי רוב עבודותיו הן שילוב של ציור והדבקה. דויק הוא דור שני לאמנים: אביו, וולטר גודני, הוא מומחה בינלאומי לציור עתיק ולתכשיטים עתיקים, המייעץ לבריטיש מיוזאום וללובר. אבא־אמא יושבים בלונדון, דויק כבר הציג שם, אבל חזר לארצנו הקטנטונת כדי לשרת בצה"ל ואפילו נפצע במלחמת לבנון. מאז הוא פה, מצייר. לאחרונה קלט כאן את אחותו, שעבדה בלונדון אצל סותבי'ס וכעת הגיעה כדי להתגייס.

■ האם תקנה מהאפיפיור רכב משומש? אם תרצה, אתה יכול. חברת "פונטיאק" משאילה 100 מכוניות "בונוויל" לפמליית האפיפיור יוחנן פאולוס השני בביקורו הנוכחי באמריקה. אחר־כך ימכרו את המכוניות המשומשות־קצת לציבור הרחב. הצעה כי ימכרו אותן בשם "פופמוביל" נפלה, מפאת כבוד הכס הקדוש. עבור האפיפיור עצמו, אגב, הוכנה מכונית לבנה מבוצרת ומרופדת באדום־ארגמן, ששתאים לגלימה ולאבנט.

■ יצחק מודעי עובר לגור בדירה חדשה ויקרה במרכז תל אביב. את ביתו בהרצליה־פיתוח הוא מכר ליהלומן ישראלי השוהה רוב־הזמן בחו"ל.

■ ג'ימי גולדשמידט הוא מיליונר בריטי־צרפתי. בעולם הבידור הוא ידוע בתור אבא של שחקנית הקולנוע קליאו גולדשמידט. בעולם העתונות הוא ידוע כבעלי השבועון הצרפתי הפוליטי "ל'אכספרס". על פי שם המשפחה, קל לנחש שמדובר ביהודי. בשבוע שעבר פירסם השבועון מכתב אנטישמי שהגיע למערכת, בו נאמר בין השאר: "אתם עתון יהודי ...זה ארבעת אלפים שנה אתם מאבדים כל מידה ...אתם קשורים לטרור האינטלקטואלי היהודי העולמי".

■ חני פרי, מנכירות הדוגמניות שלנו, מפסיקה להופיע בתצוגות. הבעל לא מרשה. חני בחודש החמישי להריונה, ואפילו שעוד לא רואים עליה – יותר טוב שתנוח בבית, גורס הבעל.

שלושה חובשי־כיפה מנצלים רגע־מנוחה באימונים לשינון דברי קודש.

מסע־אלונקות בגיל 35

מסדר־יציאה. כולם בכסח הכדורסלן השחור ג'יימס טרי. רק בקושי מצאו מדים במידתו.

66829
DATE 11 JAN 1990

24 יום טירונות זה משחק ילדים, יגיד לך כל חייל. אבל כשאתה בן 35, האשה הרה ללדת את החמישי במניין, כבר סיימת ישיבה או אוניברסיטה, יש לך התחלת כרס ומיחושים שלא כמו בגיל 18, גם טירונות־למבוגרים לא הולכת ברגל. מנחם בר התנסה בה. היום הוא חייל.

טירונות שלב ב'

ירונות שלב ב' – זה שם הסיפור. אלה שלא גוייסו בגיל שמונה־עשרה. עולים חדשים, תלמידי־ישיבות שגיוסם נירחה בגין לימודיהם, דתויי־גיוס מסיבות רפואיות ואחרות. בני 23־35, רובם נשואים, עם כרס בשלבי צמיחה ראשוניים. עכשיו הגיע תורם להשתלב בצה"ל.

חבורה בלתי־שיגרתית שרועה על רחבת הגיוסים בתל־השומר ומושכת לעברה תשומת־לב מצד התיכוניסטים המציפים את הלישכה בימים של טרם־גיוס. כל כמה דקות ניגשים אחדים מהם בצערים מהוססים אל חבורת החרדים העבדקנים ומנסים לברר, כוהירות, אם אכן באמת הם עומדים להתגייס עכשיו. "חשבנו שדתיים אינם הולכים לצבא", יאמרו.

היום הראשון, בבקו"ם, הוא המתסכל ביותר. הרגשת דיכאון מתחילה לחלחל לקירבך, בניגוד לרצונך. לא איכפת לך לסבול, להתאמץ, לרוץ, להיקרע; רק לא לאבד את הכבוד, לא להפוך לספרטוס. המחשבה, שאיזה אפרוח בן 18 וחצי ישחק בך כאילו היית ילד הטר־דיעה, מתסכלת ומדכאת. אבל זה מגיע. בערב, אחרי איזשהו מיון ראשוני שישתנה למחרת מהקצה אל הקצה, אנו מוצאים את עצמנו מול מ"כ צעיר, עם עיניים קטנות וסאדיסטיות, שמתעקש משום מה להתנהג עם הקבוצה שלפניו כאילו היתה חבורת מטומטמים.

"יאללה, צאו מההלם", הוא צועק, "תיקים באוויר". אחרי רבע שעה של הליכה עם כל התיקים הכבדים, אנו מגיעים סוף־סוף אל היעד: אולם הקולנוע. "אתם הולכים עכשיו לראות סרט", הוא פולט ביובש. החבר'ה נדהמים. "רק רגע, זה סרט חובה?", שואל מישהו. "מי אמר לך בכלל שאנחנו מעוניינים עכשיו לראות סרטים?", מתקומם אחד. ובאמת, למי יש עכשיו ראש לסרטים? רוצים לנוח, לשתות משהו, להרים טלפון הביתה. בעל העיניים הקטנות מגרד בראשו ומחליט: "טוב או תלכו לשק"ם. תיקים באוויר". אנחת־רווחה בוקעת לחלל האוויר ומישהו מתפרץ: "אז לעזאזל, למה לא שאלת אותנו קודם וגררת אותנו עם כל החבילות עד כאן". התשובה מיידית: "היי אתה, בוא הנה, תירגע, זה צבא פה. יאללה, תיקים באוויר, צאו מההלם".

בינתיים מתחילים הדברים להתבהר קימעא. החבורה שלנו תחולק לשני יעדים עיקריים: הרוב יילכו לטירונות של חיל התותחנים, היתר (בעלי פרופיל נמוך או רופאים, רבנים, מהנדסים ובעלי מקצועות אחרים הדרושים לצבא) יופנו לטירונות כלל־צה"לית.

למחרת בבוקר אנו יושבים באוטובוס, מביטים באלה שעולים על האוטובוסים האחרים, אלה שמיועדים לתותחנים, ואיננו יודעים מי צריך לקנא במי. סוף־סוף נסתיימו המיונים. מעכשיו ועד סוף הטירונות נהיה כולנו יחד. חבורה של כארבעים איש, שאיש אינו מכיר את רעהו, שרק כור ההיתוך של הצבא מסוגל להפגיש אותם יחדיו. בקידמת האוטובוס, בשני מקומות ישיבה, מסתדר לו בקושי ג'יימס טרי, שחקן שחור של קבוצת הכדורסל הפועל חולון, המתנשא לגובה שני מטר פלוס. הוא היחיד הלבוש אזרחית. באפסנאות הבקו"ם לא נמצאו מדים כמידותיו. הם יגיעו רק כעבור יומיים, וגם אז, לעולם יישארו המכנסיים ברוגז עם הנעליים.

קצין־המיון של הבקו"ם עולה לאוטובוס ומודיע על היעד: בסיס טירונים איי"שם בדרום. בחום המחניק של האוטובוס הישן, רק המחשבה על טירונות בדרום עושה רע על הנשמה. בדאגה עמוקה, אנו סוקרים במבטינו את שלושת הסמלים שעולים על האוטובוס בפנים קפואות וחתומות. הם אמורים להיות המפקדים שלנו בתקופה הקרובה. "אין מה לעשות, חבר'ה", פולט מישהו. מנוע האוטובוס משתעל כמה פעמים ויוצאים לדרך, דרומה.

עמדנו אלה מול אלה, ארבעים טירונים מול סגל המפקדים, וקשה היה לדעת מי נבוך יותר. מבעד למבט הקשוח של המפקדים ניתן היה להבחין בנסיון לתהות על קנקנה של החבורה הבלתי־שיגרתית שנקלעה לבסיס. אילן המ"פ מחליט לשלוח את המ"כים לרחרח קצת בשטח, לפני שתיפול החלטה על דרך ההתנהגות עם הקבוצה. הם שבים לחוצים: "שמע, זו בעייה", הם אומרים לו. "האנשים האלה יכולים כמעט להיות אבות שלנו".

הדס, משיקית תנאי־השירות, מתעניינת בבעיותיו האישיות והמשפחתיות של כל חייל ועיניה מקרינות רחמים אין־סופיים. איפה יצא לה להיתקל בבת אחת עם בעיות כה רבות: נשים שעומדות ללדת בכל יום, נשים בשמירת־הריון, עוזר־קבלן שנתקע באמצע בניין, ילד מאושפז בבית־חולים, דתיים שאינם אוכלים גידולי־שמיטה. וזו רק רשימה חלקית. ידיו של רופא הבסיס עמוסות עבודה: אין אחד שאינו מצהיר על רשימה נכבדה של מכאובים...

בינתיים אנחנו מתחילים להכיר אלה את אלה. מיגוון אנשים וטיפוסים שרק הדמיון מסוגל להפגיש ביניהם. חצי מחלקה מורכבת מרתיים מסוגים שונים: חמישה חב"דניקים, חסיד־גור אחד, שני חרדים ירושלמיים, כמה חוזרים־בתשובה, כמה כיפות־סרוגות. חבורה רצינית של עולים מדרום־אמריקה. כמה עולים מאתיופיה. עולה אחד מרומניה. מתנדבים־לשעבר שגרים כתושבי־קבע בישראל. בחור עגלגל, תמיד צוחק, מניגריה, שהתגייר וחי בנהריה. את הכדורסלן ג'יימס טרי כבר הזכרנו. יש גם כדורגלן אחד, ממכבי תל־אביב. ועוד ועוד.

אמציה לוי, מורה בישיבה־תיכונית, נעזר במקל־הליכה. לפני עשר שנים עבר תאונה בעת שרכב על אופנוע, ומאז הוא צמוד למקל. ברגע הראשון חשב המ"מ להשיג לו שיחרור – ומהר. מה יעשה עם חייל שהמקל הוא חלק בלתי־נפרד מהפק"ל שלו?! במחשבה שניה הגיע למסקנה, שבין כך המחלקה הזאת אינה עתידה להצטרף ליחידה המיוחדת ללוחמה בטרור, כך שאין זה משנה יותר על המידה.

לקראת ארוחת הצהריים מגיע רס"ר המטבח, שמעון נחמני, ומזמן אליו נציגים של הדתיים. רוצה להראות להם את המטבח ואת סידורי הכשרות ולנסות לפתור את בעיית השמיטה. הדתיים מתרשמים, שחוץ מעניין השמיטה הכול במטבח זה מתנהל למופת – לכל הפחות בהתאם לאמות המידה הצה"ליות. רק הנפה של הקמח סובלת מקרעים פה ושם ונחמני מבטיח להחליפה בהקדם.

הוא אינו מסתיר את גאוותו על הכשרות של המטבח ומצהיר: "אני דתי ושומר־שבת, אפילו שאין לי כיפה. אתם יכולים לסמוך עלי מאה אחוז". באמת אפשר לסמוך עליו בעניין זה.

את בעיית השמיטה קשה קצת לפתור. צה"ל מספק לשומרי־שמיטה קרטונים של עגבניות, מלפפונים, פילפל ובצל נקיים מחשש שמיטה. עם זה ועם קצת שימורים אפשר לחיות. נחמני מרגיש לא בנוח ומנסה למצוא פתרון טוב יותר. מכשיר מחבת לטיגון דגים; מביא צלחות חדשות מהאפסנאות; נוסע אישית למרכז־מזון ומביא שימורים מסוגים שונים. אחרי כמה ימים מרגישים הדתיים שהשימורים יוצאים להם מהאף ומגיעים עם נחמני להסדר, שמדי בוקר יקנה עבורם (ועל חשבונם) במכולת, חלב ומוצריו בהכשר המקובל עליהם.

המפקדים מנסים לגבש את סידרי הטירונות. זו הפעם הראשונה שנפלה עליהם קבוצה כזאת. המ"פ סבור שאין טעם לשחק בתרגילי משמעת, "כן המפקד", "לא המפקד", ומחליט: "ננסה ללכת איתם בדרך ההגיון וברוח טובה, ורק אם זה לא יילך נפעל בנוקשות".

וכך מצאנו את עצמנו מופתעים, נוכח יחס אדיב ומתחשב שלא ציפינו לו כלל. חברים שעברו מסלול זה לפנינו סיפרו בחלחלה על ריצות, טירטורים, השפלה, שכיבות־סמיכה, עונשים, ביקורות־פתע וכל יתר הוויות הטירונות. לגבינו נשארו כל אלה בגדר סיפורים. אפילו לשון צבאית ראוייה־לשמה לא למדנו. פעם אחת ויחידה נפלטה מפיו של רני המ"מ־בפיף מלה לא כל־כך צנועה, והוא מיהר להתנצל ולבקש מחילה וסליחה וכפרה. טירונות סטרילית. מתאים יותר לכנותה "השתלמות אקדמית בנושאי צבא וביטחון".

אין יום שאחד המפקדים אינו זוכר לשאול את האנשים איך הם מרגישים והאם הכול בסדר. למ"פ יש דרך משלו לוודא שהקבוצה מרגישה טוב: "אם כולם מבינים עברית, סימן שטוב להם. כשמגיע שקשה ורע, כל העולים החדשים מפסיקים פתאום להבין עברית".

עיקר הזמן הולך על לימודים, שמתרחבים הרבה מעבר להכרחי. האנשים קולטים מהר מאוד את החומר וזמן רב נשאר פנוי. הרמה של האנשים יוצרת הרבה בדיחות, כמו למשל בשיעור על הרובה, כשהמ"מ ניסה להסביר את תהליך הפעולה של צינורית הגאזים, ואחד המהנדסים התחיל להמטיר עליו שאלות עם לחצים אטמוספריים ונוסחאות ומונחים מן ההספרה. "מה עשיתי לך", התגונן המ"מ, "בסך־הכול רציתי להסביר איך פועל רובה פשוט"...

השאלות של שלזינגר, תלמיד־ישיבה ירושלמי, הן המסוכנות מכולן. כשהוא מרים את ידו אפשר לראות את המתח על פני המפקד. לעולם אין לדעת איזו שאלה בלתי־צפוייה הוא שולף עכשיו. גם האחרים, שמוחם המשומן רגיל לעבוד שעות נוספות, אינם טומנים ידם בצלחת. המ"כים לומדים מהר מאוד שמוטב לא לדעת מאשר להסתבך בתשובות מומצאות.

אישרופו לימודים, לא כדאי לקנא בחובשת הצעירה שצריכה להעביר קורס בעזרה־ראשונה בפני חבורה שהנושא די מוכר לה ושבנוסף לכך יש בתוכה גם רופא. הוא מתנועע בכסאו כאי־נוחות למשמע משפטים אלה או אחרים שלה. בשלב מסויים, כשהיא אומרת, שעיסוי־לב טוב הוא כזה השובר כמה צלעות, הדוקטור שלנו לא יכול יותר. הוא קופץ מכסאו: "נכון, כשלא יודעים לעשות כראוי שוברים צלעות". משלב זה ואילך זזה החובשת הצידה והמשך הקורס ניתן על־ידי הרופא...

הימים עוברים מהר. נשותיהם של שני אנשים יולדות תוך כדי הטירונות. בעליהן נשלחים הביתה לחופשה של שמונה ימים. רבים אחרים קופצים הביתה פעמיים־שלוש בשבוע, כדי לבקר את האשה שבשמירת־הריון, או לראות את הילד שבבית־החולים, או כדי ללוות את האשה והילדים שיוצאים לחופש קצת חו"ל, או סתם כדי להתאוורר. אבל המ"פ נשמע מרוצה. האנשים קלטו היטב את החומר. גילו משמעת־עצמית למופת. לא היה מקרה אחד שמישהו התחמק משמירה או מביצוע חובה כלשהי. ההשתלמות בנושאי צבא וביטחון הסתיימה בציונים טובים...

ורק ביום האחרון באה האכזבה הגדולה. נציג הבקו"ם הגיע עם רשימה ארוכה בידו ושלח את רוב החבר'ה לבלות את יתרת השירות בשמירות בבסיסי צה"ל ברחבי הארץ. משה, מהנדס מחשבים מבאר־שבע, זועק חמס על הביזבוז הגדול שבהפניית איש אשר כמוהו לשמירות. אבל זה מה שצה"ל צריך וזה הזמן לומר סוף־סוף לאנשים שהקייטנה נסתיימה ושצריכים להתחיל את הצבא...

כתב וצילם:

מנחם בר ■

פיקניק על הדשא של קלוד מונה.

מחזה משפחתי של הנרי מאטיס

מציאה

אמנות מלנינגרד בלוגאנו

ישראלים עדיין לא יכולים לנסוע חופשי־חופשי כתיירים לברית המועצות. אוהבי הציור מפסידים את אחד המוזיאונים היפים בעולם, "ארמיטאז'" של לנינגראד. ואולם, עד ה־15 בנובמבר, כל מי שמגיע לשוויץ, יכול ליהנות מאוצרות הציור האימפרסיוניסטי של לנינגרד – בעיר לוגאנו, באיזור הדובר איטלקית של שוויץ. 40 ציורים, מן המפורסמים מסוגם בעולם כולו, הושאלו מאוסף "ארמיטז'" בלנינגרד ו"פושקין" במוסקווה ומוצגים בלוגאנו, במוזיאון הפרטי של הברון טרסיסן, השוכן בוילה שלו, "פבוריטה".

רשימת הציירים מרשימה ביותר: פיקאסו, רנואר, סזאן, מונה, מאטיס ועוד. באותה הזדמנות כדאי לראות גם את האוסף הקבוע של הברון, הנחשב לאוסף הפרטי המרשים ביותר באירופה. הווילה עצמה: יפהפיה השוכנת בגן מרהיב ורחב ידיים, על חוף האגם. דרך אגב, מומלץ להגיע למקום בספינה מלוגאנו, או באוטובוס מספר 2, כיוון שאין מקומות חניה בקירבת המקום. לנוכח ההתעניינות הגדולה בתערוכה זו, משרד התיירות של העיר מציע חבילות תיור מיוחדות באיזור, המשופע אגמים והרים, עם הרבה חן איטלקי, משולב בסדר ובניקיון שווייצי.

שרי רובר
ז'נווה

קראוון

אני מעוניין במקום חנייה לקראוון שלי – כן/לא; אני רוצה להחליף את הקראוון שלי לדגם יותר קטן – כן/לא; אני מעוניין בטיפול בבעיות עם משרד התחבורה – כן/לא. אלה אחדות מהשאלות ששואלים את מי שמעוניין להצטרף ל"מועדון הקראוונים בישראל" (רחוב אגרון 9 כפר־סבא, טל. 052-29685). מארגן המועדון, אוסקר מיזלס עוסק בשיווק קראוונים ולפי הידוע לו, יש בארץ כ־150 בעלי "בתים־על־גלגלים", מפירמות וגדלים שונים. תמורת 50 ש"ח בשנה, יקבל חבר המועדון גם מידע וייעוץ בנושאים הנזכרים פה ואחרים, כגון הירושים בציוד לקמפינג, הדרכה בתיפעול, קשר עם מועדונים דומים בחו"ל ועוד.

עופר הילל

סקי

כשבקליפורניה החמה רוצים לגלוש, מקפיאים שלג

מיאמי־ביץ', פלורידה, אינה מהוללת בגלל אתרי־הסקי שלה; להיפך, אם מדברים בארה"ב על אתרי־נופש שטופי־שמש, הרי שמיאמי־ביץ' היא המקום הראשון העולה על הדעת. אבל גם באזור חם שכזה ישנם מטורפים לסקי־שלג. מה עושים? היות שמדובר באמריקה, הרי שנמצא פיתרון, מטורף אבל עובד: מכינים שלג ויוצרים מסלול־גלישה אמיתי!

תאמינו או לא, זה מה שעשו שם, במיאמי ביץ'. מדובר אמנם בהשקעה רצינית, אולם בעיה זו נפתרה כשהשיגו את הזכות של יצרנית־בירה גדולה. על מישטח טפלון ענקי פוזרו כמויות אדירות של שלג, שהושג מריסוק טונות של קרח לפתיתים קטנים במכונות־גריסה מיוחדות. וכך יכלו תושבי מיאמי ביץ' לצאת בשמש היוקדת, לבושים בהתאם בביקיני ובגדי־ים אחרים, ולגלוש על שלג אמיתי. האמריקנים הללו

שרות "גאמא"

מקום

ברוטב נוסטאלגיה

כשהיינו ילדים ולמדנו בבית החינוך בצפון, שבשנת הלימודים התשמ"חית נוטש את מטהו הוותיק והמתפורר ברחוב לסל ועובר עוד יותר צפונה, היינו מכינים כל שנה הצגות לכבוד יום המחזורים. זה היה עסק גדול, כשכל "הבוגרים", שעליהם שמענו נסים ונפלאות מהמורים, היו מתייצבים במלוא הדרם הטבעי – והם באמת נראו לנו אז ענקיים.

אבל המוסד הנקרא "יום מחזורים" הולך ופוחת, כמו הדור, וה"בוגרים" כבר לא נראים לנו יותר גדולים מהחיים. לעתים נדירות יוצא לנו לקבל דרישות שלום בעתונים מבני מחזור ל"ו הצדיקים בא.ד. גורדון: אחת התחתנה עם ערבי, אחר נאשם ברצח, ואחד, להבדיל, מציג עבודות שלו במוזיאונים. בשאר נזכרים רק פעם ביובל, כשמסתכלים בספרי הזכרונות.

לפיכך שמחתי לשמוע כי בת־כיתה שלי, נרי, מתאמת הפקות, קשורה גם לתחום בו עסקינן: בעלה, ערן רמתי, פתח יחד עם אלי גרוסמן סטייקבר בשם שלייקס בירמיהו 1, במקום בו שכן בעבר פאב המטמון. נרי והתחומה מטה היו פעם באותה חבורה סודית (קראנו לה בשם היומרני "אנחנו", והיו בה גם גילה, גיל, דני ואילן – כולם נשא הרוח), שאת עלילותיה המופלאות תיקצר היריעה מלתאר. בכל אופן, היה כיף לשבת על הבר עם אחת שבפעם האחרונה ישבתי איתה בחדר האוכל של בית חינוך.

נרי סיפרה, שאת הרעיון הגה ערן, רייל־לשעבר, שבשנות ריילותו היה שפוט על מאורה בשם קפה דהיקלוס באמסטרדם. זה מקום לא מפואר במיוחד, אבל פופולארי מאוד: יושבים על בר גדול דמוי חצי־גורן, שותים וזוללים סטייקים וצלעות, והמטבח פתוח. הבעלים של הקפה דהיקלוס, רוברט, התרשם מאוד מהעובדה שהגיעו אליו אפילו מנאירובי, והסכים לגלות לערן ולשותפו אלי, מומחה לבשרים, את סוד הקסם המסתורי. העיצוב בשלייקס עדיין מטמוני למדי, עם דלפק צנוע ושולחנות משובצים, אבל מבטיחים לשנות בעתיד. קאולי המזוג מסתדר בינתיים כך, וגם עם יד אחת קשורה הוא די משתלט על העניינים. כירה מחבית עולה 3.5־2.5 ש"ח, כוסית יין 3, קוקטיילים 9, כל הוודקות קפואות.

אבל האוכל זה העיקר, וכל קניבל מצוי יתגוג על הסטייקים עבי־הכרס ועל הספריבס העסיסיים. אפילו שאול אברון שיבח אותם, והוא באמת מבין. מחירים לדוגמה: מנת ספייריבס שמתאימה לשניים – 20 ש"ח; סטייק אנטרקוט 18, גריל מעורב 30, עוף ברביקיו 10. זה הולך עם סלט ירקות או תפוח אדמה אפוי. בשלייקס לא מנשנשים בוטנים, ארבעס או צ'יפס, גם אין חומוס או טוסט ואם, בצר לו, יכול הבליין המצוי שלא מסתדר עם בשרים באמצע הלילה (פתוח עד שתיים) אבל מתעקש דווקא על שלייקס (המקום סולידי, ואין עדיין מתעלקים למיניהם), לנעוץ מזלגו בתפוח אדמה אפוי ולהיזכר בקמוציצים. נ.ב. לא לשכוח את השופטים!!!

שרית פרקול

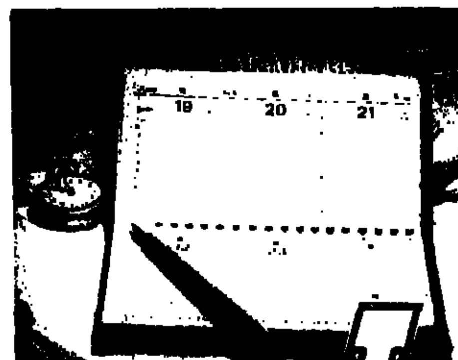

זמן

יומן־כיס בעיצוב חדש: כל השבוע במבט אחד

"פרסט קלאס", יומן־כיס חדש שבשיווק הוחל לקראת החגים, מציע חידוש מעניין: במקום החלוקה המקובלת לימים – נפתח היומן אופקית, ופורש לעיני המתבונן שבוע שלם.

יואל פפיר, מעצב היומן, מבסס את המצאתו על השיטה המקובלת היום בארה"ב: פריסה שלמה של השבוע לפני עיני המשתמש מאפשרת חלוקה יעילה יותר של השבוע, שהוא יחידת־הזמן הבסיסית על פיה מתנהלים החיים המקצועיים והחברתיים שלנו.

ליומן כמה יתרונות נוספים: הוא מתחלק ל־15 חודש, במקום 12 החודשים המקובלים – כך שהוא כולל שנה עברית ולועזית כאחד. (החלוקה היא מראש־השנה העברי ועד סוף דצמבר '88). הכיתובים הם בעברית ובאנגלית. במרכזו יש בו שפע של אינפורמציה־נלווית: הפרשי שעות בין ישראל לארצות־תבל האחרות, טלפונים חשובים, שעות פתיחה של עסקים, קידומות חיוג בינלאומי, דפי "אל תשכח" ועוד.

להשיג בשני דגמים, "בינלאומי" המתאים לתיק המסמכים ו"קומפקט", לכיס החולצה ולארנק. המחירים – בין 34 ל־65 שקלים, על פי הדגם וסוג העטיפה (סקיי או עור).

ארי רימון

קשר

מזכירה פלא־פונית. קח וסע.

הפלא־פון, או בשמו המקצועי – הטלפון הסלולארי, הביא למהפך בתיקשורת העיסקית, כבר לא חדש. מי שמבלה את יומו בדרכים, או בין המשרדים, יכול להמשיך ולהיות בקשר. אבל מה יעשה מי שעוזב את המכשיר במכונית כדי לקפוץ לרגע התוצה? איך ישמור על קשר? תשובה לכך נותנת כעת חברת ביפר־פייג'קול, שהפלא־פון נגס נתח נכבד מלקוחותיה. אם אינך יכול להם, הצטרף אליהם, אמרו ועשו: שירותי מזכירה אלקטרונית, או במקרה הזה – מזכירה פלא־פונית.

בעלי הפלא־פון מתקין את המכשיר במכוניתו. כאשר הוא מפעיל אותו ומישהו מנסה ליצור קשר עם מכשיר הפלאפון שלו, מופעל הציוד הממוחשב, שנרכש במיוחד לשם כך על־ידי החברה. הציוד מותקן במרכז התיקשורת של מוטורולה־ית־דיראן. המתקשר ישמע הודעה קצרה של בעל הרכב עצמו, והמכשיר יתחיל לקלוט את דברי המתקשר. מספר ההודעות ואורכה של כל הודעה, אינם מוגבלים. בחברה מקווים כי 3,000 מנויי הפלא־פון יתלהבו מהרעיון. השירות עולה 32 ש"ח בחודש בתוספת מע"מ, עשרה ימי נסיון חינם. שימרו על קשר.

טל שחף

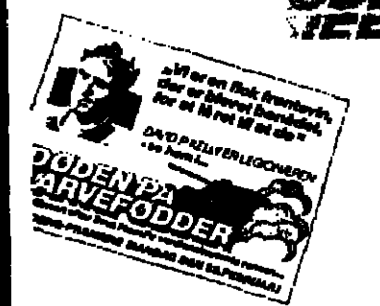

נאצי

עברו רודף אחריו

הסופר הדני סוון האזל כתב 14 רבי־מכר, שנמכרו כ־50 מיליון עותקים, ב־105 מדינות. הוליווד הסריטה את הרומן המלחמתי שלו "גלגלי טירור", אבל ברנמרק מולדתו האזל מוקצה מחמת מיאוס. הדנים ממאנים למחול לו ולשכוח את עברו הנאצי של האיש, שהוא עתה בן 70 ובמלה"ע ה־2 שרת בצבא הגרמני.

תחילת הקריירה הספרותית שלו ברנמרק היתה דווקא סיפור הצלחה. הציבור והמבקרים התלהבו מהרומן "לגיון המקוללים" המבוסס על אירועי מלחמת העולם, שראה אור בתחילת 1953. אז טרם נודע ברבים כי האזל ריצה ארבע שנות מאסר בדנמרק, מתוך עשר השנים שפסק לו בית משפט מקומי, בעוון שירותו ב־ס.ס.

ואז בא שידור רדיו גורלי: עיתונאי גילה לציבור את עברו של הסופר המצליח. הידיעה הימממה את הדנים. הוצאת הספרים ניתקה את הקשרים עמו. הספרים נעלמו ממדפי החנויות והספריות. הסופר ניסה להסביר כי שרת רק כחוליית שריון של הצבא הגרמני והתגייס עוד ב־1937, בטרם פרצה המלחמה, בגלל שהוריו התקשו לפרנס את שבעת הילדים שלהם. אך דנמרק לא מחלה לו. מלא שינאה ומרירות, נמלט האזל והשתקע בספרד, שם הפך למיליונר ממכירת ספריו. את אמו הישישה ואת אחותו הוא מבקר מדי פעם, בחשאי.

הוא אומר שהמלחמה הטביעה בו חותם ולעולם לא ישתחרר מהמראות שראה ושעדיין פוקדים אותו בסיוטי־לילה. אך נראה כי הזוועות משתלמות לו, לאחר שהוא מביא את המלחמה אל מיליוני קוראים, שגילם נע מ־13 עד 90, מחציתם נשים. ספריו אינם נושאי מסר אנטי־מלחמתי והוא אינו מנסה להטיף מוסר לאיש. "אני גאיבי, מלחמות לא תעלמנה מהעולם עקב הטפה בכתב או בעל פה. הקורא זקוק לחוויית קריאה ולמתח וזה מה שאני מעניק לו", טוען האזל. לדבריו, הוא שונא הרוגות, אך אוהב את אווירת הצבא. אינו מתחרט על שהתגייס, אך לא היה חוזר על כך. לדבריו, העיתונות הדנית סילפה את האמת, רקמה נגדו קשר וניסתה לחסל את הקריירה הספרותית שלו במתכוון.

כאשר בא לדנמרק, במסע פירסומי לבכורת הסרט, הנקרא באנגלית "גלגלי טירור" ובמקור הדני "המוות על כרעי התולעת", שוב אמר שאינו מבין מדוע ממאנים למחול לו על עברו. הסול הצהיר שהוא מוכן בכל רגע לשוב ולהשתקע במולדתו האהובה, אך "איך אעשה תשובה? אשתטח על הריצפה ואזיל דמעות?" שאל.

אסתר ארלשטן
קופנהגן

באוטו

אל תסמוך על המזל

נהגים צריכים לנהוג בזהירות ולא לסמוך על המזל. אבל כיון שיש גם כאלה שסומכים על עין כחולה מזכוכית או מקרמיקה, נגד עין הרע, או יש כל מיני שמונצעים עם עיניים. דווקא המצרים גילו איך לשלב בין העין הכחולה ומשהו שימושי וחיברו אותה למטאטא קטן, שאפשר לתלות במכונית. כשזקוקים למזל – יש עין. כשזקוקים למשהו שיסיר אבק – יש מטאטא קטן. כך נהגים במצרים המטאטא הקטן מיובא לישראל מארץ הנילוס על־ידי הסוחר סלים עזאוי מנצרת. סך הכל 3 ש"ח, והצג באחרונה ב"ידיד מצרים" שהתקיים בכלנו שלום ובירידים שנערכו בריזנגוף־סנטר, ב"כארט ומעגר", בקניון אילון ועוד.

רימונה שיף

המטאטא שהביא מזל ממצרים
צילם: רובי קסטרו

חן המקום

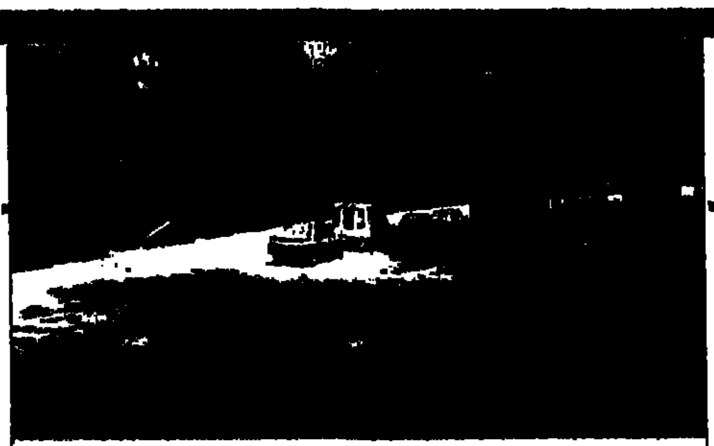

■ חניון הסרנים ■ נקרא כל לוכרם של שני סרנים בצה"ל, ניר והבי ז"ל ויפתח עין ז"ל. זה חניון נופש פעיל, בתוך יער שומריה אשר ניטע ע"י הקק"ל סמוך לכביש הצפון. ביער יש מיתקני נופש, מים, פינות ישיבה וכיריים לבישול. מומלץ כמקום למנוחת צהריים לנהגים ולמטיילים בצפון. החניון שוכן צפונית לכביש הצפון ויש ירידה נוחה למכוניות. צילם: דורון בכר

זאב ספקטור

ניואם. מלך ערבי חם. תוקפן, מוכן ללחום בנתריו, עד מוות.

אוכפים לוהטים

הבו לנו סוסים, סוסים אדירים. כמו בכל העולם, גם בישראל יש משוגעים לדבר־סוסים. שם המישחק: סוס ערבי אצילי. יוקר ויוקרה. בין האורוות מתגלגל כסף גדול. ענף ייצוא.

נ

יואם עמד בתוך המיכלאה, והסתכל איך מאליק מתקדם לעברו לצורך צילום משותף. ניואם, סוס ערבי יפהפה בצבע חום נע באטיות לעבר קצה המכלאה. מאליק, סוס ערבי לבן, מבוגר ממנו. לא פחות מרשים. כשהם הגיעו למרחק סביר זה מזה, ניסה ניואם לקפוץ מתוך המיכלאה ולנגוס במאליק. רק ברגע האחרון הצליח מאליק לברוח.

אורי אריאלי,בעל חוות הגידול, אמר שאם היו נותנים להם להיות יחד, היו נלחמים ביניהם עד מוות. כשהוא מוציא אותם למרחב,מאליק נמצא בשטח מגודר אחד וניואם בשטח מגודר אחר. שלא יהיה מיפגש. המאבק ביניהם אינו מאבק הישרדות,אלא מאבק על מעמד ויוקרה. מי יהיה המלך של חוות הגידול. מי יהיה זה שירכיע את הסוסות.

ב-18 בספטמבר תיערך בראשון לציון התצוגה השנתית של הסוס הערבי. השנה ישתתפו בתחרות כ-120 סוסים, ב-25 מקצים שונים. הקריטריונים – לפי גילים, אסתטיקה,צד פיזי, מקצי רכיבה,

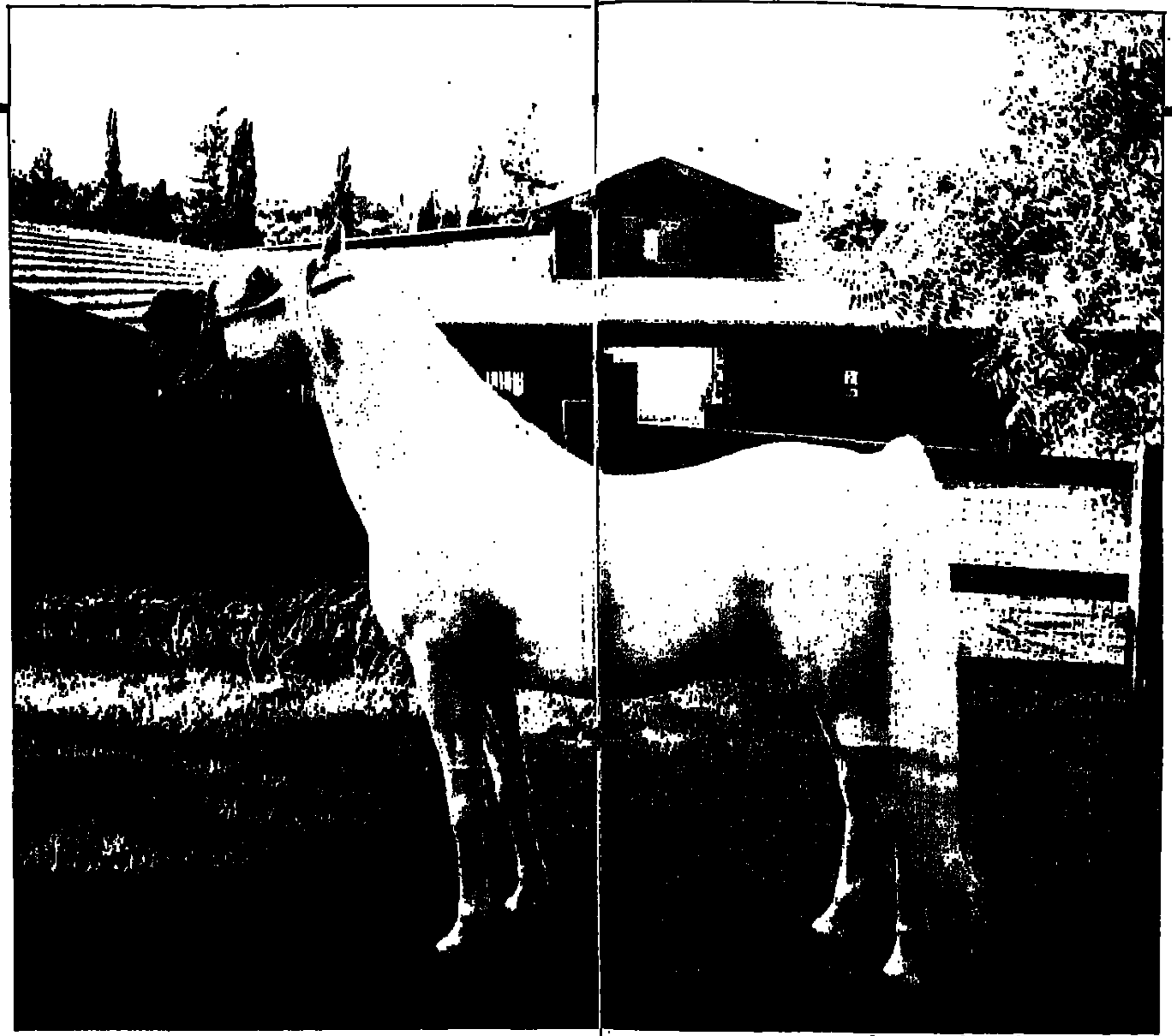

מאליק, למעשה, מָליך, המלך הערבי הלבן

בארץ יש עמותה של הסוס הערבי. בראש העמותה עומד חיים בר־לב, שר המשטרה. ידוע בציבור באהבתו הרבה לסוסים. חברים בעמותה כ-100 איש, כל המגדלים ובעלי הסוסים הערביים. שתי החוות הגדולות בארץ לסוסים ערביים מצויות בראש פינה ובקיבוץ

קפיצות וגם קטע היתולי בסיום. שיהיה קצת פאן. אבל כל מה שסובב את הסוס הערבי בארץ ובעולם בכלל לא מצחיק. מדובר כאן במעמד.ובכסף גדול, שמתגלגל,השקעה שלפעמים מרקיעה שחקים. כדי להבהיר מיד באילו סכומים מדובר, נציין שסוס ערבי ממוצע יעלה לך, אם תחליט להיכנס לחוג של חובבי הסוסים הערביים,מ-5,000 דולר ועד ל־20,000 דולר.

המחירים אמורים לגבי סוס גזעי, אבל חסר יוחסין ולא יפה במיוחד.משהו סולידי ולא יותר. אם תרצה מגילת יוחסין טובה, עיינים גדולות,קימור מעל הראש, וגוף אצילי – המחיר יעלה ויתפח. כדי שלא להעמיד אתכם יותר מדי במתח, נגיע ישר לקצה הסקאלה בה מצויים סוסים ערביים גזעיים שעשו להם סינדיקאט ומחירם מגיע בארצות הברית עד 7 מיליון דולר. שבעה מיליון. לסוס אחד. יש מי שחושב שזה מחיר הגיוני בהחלט לסוס אצילי ומיוחד.

הסוס הערבי הוא הגזע המשובח ביותר בעולם הסוסים.לאדם מהצד קצת קשה להבין, כיצד משקיעים על סוס מחירים אדירים שכאלו. עד שמסבירים לך שקניית סוס ערבי אינה רק לצורך יופי. מה שמשחק הוא ההשקעה.כמו מניה בטוחה. מניה נושמת, דוהרת ויפה. על כך אין ויכוח. קניית סוס ערבי גזעי – ורק בגזעי מדובר – נעשית גם לצורך הרבעה.אתה קונה לחוות הסוסים שלך סוס יקר ובעל ערך; מרביע בו סוסות גזעיות, ומוכר את הוולדות בסכומים גבוהים. לעניין היוחסין יש משקל רב. שנמדד בכסף.

שער הגולן. שם כבר הולכים על ענף של ממש. ייצוא לארה"ב. ישראל נכנסת לאט אבל בטוח לשוק הסוסים הערביים. בחוות שטיר, לדוגמה, מתגאים בכך שהיקף הייצוא של טהורי הגזע לחו"ל הסתכם בשנת 1985 ב-280 אלף דולר. אלוף ישראל לאותה שנה, הסוס שטיר, טופח בחווה וזכה להצלחה בתחרויות יוקרה בארה"ב. לישראל יש גם תנאים טבעיים טובים, כך שלעוסקים בענף יש בסיס טוב לתיקווה כי ישראל תהפוך לגורם דומיננטי בשנים הבאות. בין התנאים הטובים: האקלים והקירבה הגיאוגרפית למצרים, מארצות המוצא של הסוס הערבי המשובח.

מבין סוגי הסוס הערבי, הבולט והמבוקש הוא הסוס המצרי. בעל קו אותנטי. בכל העולם יש רק 4,000 סוסים ערביים־מצריים,מהם בארה"ב כ-2,500 סוסים, כאשר בסך הכל סוסים ערביים יש כ-350 אלף ראש. עם השנים התפתחו גזעים שונים של הסוס הערבי. לדוגמה, סוס ערבי־ספרדי,שהתפתח בימי כיבוש ספרד על־ידי הערבים. או סוס ערבי־פולני שפותח לאחר שהפולנים הביאו לארצם סוסים ערביים. ויש גם סוס ערבי־בריטי,המכונה קרביט, על שם חווה שהתמחתה וגידלה סוג מסויים של סוס ערבי בבריטניה.

מה מייחד את הסוס הערבי והפך אותו למבוקש וליקר. כל כך מעריציו הרבים בארץ ובעולם יאמרו עליו שהוא נשאר כפי שהיו אבותיו, שחיו במדבר, באוהלים ובתנאי אקלים קשים. הם פיתחו כושר סיבולת גבוה מאד, יחסית לשאר הגזעים. הוא לא המהיר בין

כל הסוסים וגם לא החזק ביותר, אבל הוא מסוגל לעמוד בתנאים הקשים ביותר. הגידול בחוות מודרניות, שכולל סטריום מרוקע להפליא, לא קילקל את הסוסים הערביים מרוב פינוקים. עדיין הם מסוגלים לעמוד בתנאים קשים.

במשך שנים רבות לא שותפו הסוסים הערביים בתחרויות רכיבה וקפיצה ונראו יותר בתחרויות תצוגה. משהו כמו מלכות היופי של הדוהרים. עלו על במה והפגינו את אצילותם ואת יפי גופם. עשו עיניים לשופטים. לאחרונה נכנסו גם לתחרויות רכיבה, אפילו שזה בהחלט לא הצד החזק שלהם. הסוס הערבי היה ונשאר מעין חפץ אומנות, בתקן דומה לאוסף בולים נדירים או לתמונות בעלות ערך. סוס שזוכה להצלחה בתצוגה חשובה, בעיקר בארה"ב, מחירו מיד מרקיע מעלה. 7 מיליון דולר כבר אמרנו.

הסוס הערבי מתאים יותר לדהירה במרחבים ופחות באצטדיונים ומכשולים. הוא סוס קומפקטי, נוח מאד, אינטליגנטי ועירני. אורי אריאלי, בעלי חוות גידול גדולה עם אופי אירופי, במושב בני ציון, מספר שהסוסים בכלל והערביים בפרט, רגישים מאד. "אם תניח תינוק על גבו של מאליק או ניואם, שני הזכרים שמוכנים לטרוף סוס את רעהו – הם מיד יהפכו לכיבשה תמימה. ילכו לאט ובזהירות. הם נקשרים מאד למשפחה".

מעמדו של הסוס הערבי נקבע לא רק על־ידי מוצא בעל יחוס. צריך שיהיו לו עיניים גדולות עד כמה שאפשר, נחיריים גדולים, אוזניים גדולות וזקופות; ראש עם "דיש", כלומר מעין צלחת. ותנועה יפה ואלגנטית. בארה"ב זו תעשיה. ביזנס עם גילגול מיליונים. ענף הסוסים שם משמש גם מיקלט משלטונות המס, כך שהרבה אנשים עשירים, שמקור כספם לא ברור, מגלגלים אותו לאיזור האופק. בארץ אין לענף הזה יחס מסויים. האנשים העוסקים בו אומרים שההיפך הוא הנכון. שמס הכנסה פוקח עין בוחנת על עסקיהם. עם זה, המגדלים ובעלי החוות מקווים שתוך שנים ספורות הענף יתפתח למימדי תעשיה עם ייצוא נכבד.

אורי אריאלי וחבריו לעמותה יוצאים מדי פעם לתצוגות באירופה ובארה"ב, לומדים, מחליפים חוויות ויוצרים קשרים. יש כבר פרסומות בחוברות רכיבה בחו"ל על חוות גידול סוסים ערביים בישראל. אנחנו על המפה. כבר מגיעים קניינים כדי לברר על סוסים ערביים מוצלחים ומוכנים לקנות אותם בסכומים לא

מבוטלים. אך כדי להקים חוות גידול טובה ואיכותית, שתרביע ותגדל סוסים ערביים למופת, על בעל החווה ללמוד היטב את תעודות היוחסין של כל סוס. לקבל אינפורמציה ממקורות שונים על הסוס, כדי שלא ליפול בפח. כבר ארעו מקרים לא נעימים. ההרבעה חייבת להיות בטוחה ומדוייקת. כמעט מתמטית. אתה יודע עוד לפני ההרבעה איזה צבע ואיזה מיבנה גופני יהיה לוולד. לפחות אתה מקווה שאתה יודע. כשזה שונה, יתברר לך שהזיווגים לא היו נכונים והפסדת הרבה כסף. הימור לא מוצלח.

אבי מור גנשטרן ■

צילם: גרי אברמוביץ

סוסים אדירים

בטאון חובבי הסוסים בישראל "עולם הסוסים" יוצא כל כמה חודשים ומיועד ל"משוגעים" על ענף הרכיבה והסוסים. לפני כשנה הוקדש גיליון שלם לסוס הערבי. בין השאר פורסמה שם כתבה על צורת גוף אופיינית של הסוס בכלל והסוס הערבי, המתואר לפרטי פרטים. כיצד כל שערה, כל שריר, כל וריד וכל עצם צריכים לנוח או לבלוט. להלן, רק מיקבץ מאפיין, על איברים בגוף הסוס הערבי, כפי שהתפרסמו באותה חוברת.

ראש: הראש צריך להיות קצר ומעודן, עם פרטי עצם וורידים בולטים. פרופיל "קעור" מוערך, "הג'יבה" – בליטה המצויה בין העיניים מתחילה במצח ויורדת עד השליש הראשון של עצם האף – בולטת יותר בסייחים ופחות בבוגרים. הנחירים צריכים להיות גמישים ולהתרחב מאד כשהסוס מתרגש. השפתיים דקות, כשכל החוטם עדין ורך למגע.

צוואר: רצוי שיהיה מוצק אך ללא חיספוס, אלגנטי אך ללא חולשה. לא ארוך ולא קצר מדי. צריך שתהיה זוית קלה ועיגול קל מקצה הצוואר לכיוון המצח.

גוף: הכתף רחבה, ארוכה, שרירית, ונטויה בזוית של 47 מעלות בערך. המפרקת בולטת אך לא גדולה מדי. מוגדרת היטב ונמשכת לתוך הגב. הגב חייב להיות קצר מאד, חזק למראה ישר או קעור קמעה, רחב ושרירי. על הגוף להיות עמוק וחזק עם מרחב רב לריאות וללב. הצלעות פתוחות מאד, מעוגלות ונטויות לאחור.

גודל: גובה ממוצע של סוס ערבי יהיה 145-155 ס"מ. מרביתם שוקלים 380-480 ק"ג.

צבע ושיער: השיער צריך להיות קצר, עדין בגוונים שונים של חום ערמון או אפור. צבע שחור, נדיר. העור צריך להיות שחור סביב הנחיריים, השפתיים והעיניים. שיער הרעמה והזנב עדין ומשיי.

תנועה: ההליכה אמיתית ושטוחה, כאשר הרגליים האחוריות מגיעות בתנועתן עד מעבר לקדמיות. ההליכה צריכה להיראות חסרת מאמץ, יעילה וגומאת מרחק.

שעטה (טרוט): תופסית מאד, תוך שימוש טוב בכתף, בצעד גדול עם מעט מאד "עבודת ברכיים". סוסים ערביים מסויימים מפגינים "השהיה" או "ריחוף" כאשר רגליהם הקדמיות נראות כמהססות לפני נגען בקרקע.

דהירה (קנטור): קלה, אוורירית, מאוזנת וקצבית. הסוס נראה גומא מרחק ללא מאמץ.

נשיאת הזנב: מיוחדת ובולטת ברכיבה תחת אוכף, בעבודה מהקרקע, או בתנועה חופשית. הזנב מוחזק גבוה ומתנופף כדגל.

סוסה ערבית אצילית

בנופי צפת. יהיה גם מידרחוב

שלהי קיץ בצפת

עיר קיט, נכס לאומי שכל ארץ משתבחת בשכמותה. אבל אצלנו לא מנצלים את הפוטנציאל ואת המידרחוב בונים בעיצומה של עונה, בקצב של "אבן ביום". נוף קסום, מסעדות משובחות, גלריות וציירים, אוויר צח ויבש ובכל זאת – כשלון תיירותי. למה?

מאת דוד גלעדי

עיר העתיקה של צפת קוראים לעונה זו של השנה בשם "שלהי דקייטא", שלהי הקיץ. ברחוב הראשי קוראים לה בשם 'איינשטיין', על דרך ההלצה והלעג. תיכף תבינו מדוע. עיקרה של תמונת המצב בצפת הוא מידרחוב בשלבי עשייה. אך העשייה היא כה אטית, שנדמה לאנשי צפת כי כל יום מוסיפים רק אבן מרצפת אחת, לריצופו של החירוש הגדול ביותר בתולדות העיר מזה דורות, דהיינו המידרחוב. הלצים, שאינם חסרים בצפת, המפורסמת בלצים שלהו – גילו שתרגום שמו של איינשטיין לעברית הוא: אבן אחת. מכאן שגאון הוא מי שהמציא את המידרחוב הזה.

הגאון הזה הוא בעיניהם, כמובן, ראש העיר מר זאב פרל, שיש לו עוד ייחור משלו: הצעיר בראשי הערים במדינה כולה. האשראי שלו בצפת נמצא בנסיגה וכל מי שאתה מדבר אתו, אומר שהוא תמך בבחירתו ותלה בו את התקוות הגדולות ביותר. הוא היה להם לנאווה, בן של משפחה ותיקה שבצל קורת אבותיו, במלון "הרצליה" זכרונות לברכה, חסו כל המי ומי של המדינה בדרך המדינה בהתגשמותה. והוא סימפטי ונאה. אבל נכשל, הם אומרים. ולא יתמכו בו עוד בבחירות הבאות. ומהו כשלונו הגדול? המידרחוב.

לא היתה התאמה בין התיכנון ובין הזמן שבו ה"איינשטיין" הזה צריך היה להתממש. דווקא בעונה הבוערת של התיירות, נמצא הרחוב הראשי חשוף וערום מהמורות וחול ופסולת. העורק הראשי של העיר סתום ואבק מכסה הכל. אמנם אשר לאבק, גם הרחק מהמידרחוב, "מצטיינת" צפת באבק, בחלונות ראווה מאובקים ומלוכלכים שלא נוקו אולי מזה דורות. ושאלה היא, אם גם את קלונו של כל שאר האבק יש לתלות בצווארו של ראש העיר, או אולי לתלות אותו כאי מודעותם של בעלי העסקים לעובדת היותה של צפת עיר של קייט ותיירות.

גם כחישובים כספיים למימון של התקנת המידרחוב נפלה טעות, אומרים בצפת. ולכן העבודה כה כושלת ואיטית. מר פרל למד משאר ראשי ערים וגם הוא יצא באמצע אוגוסט לארה"ב לגייס תרומות למען קידומה ורווחתה של צפת עיר הקודש, עיר הקבלה, עיר המיסתורין. מה, רק לטדי קולק ולשלמה להט מגיע? מגיע גם לצפת ששמה הולך לפניה לפחות כמו שמן של תל־אביב וירושלים. נראה שכספים כבר הגיעו ממנו עוד לפני שמר פרל חזר ממסעו, כי כשבוע האחרון של אוגוסט התחילו להוסיף לריצופו של הרחוב יותר מאבן אחת ליום.

הרצפים הערבים אמני הסיתות והשילוב רכונים על מלאכתם לאור היום וגם לאור זרקורים בלילות, אכן מלבנית אחת ליד השניה, חלקה מלמטה ומתופסת מלמעלה, וגדול הסיכוי שעד סוף עונת התיירות יגיע המידרחוב עד לגבולו שנקבע לו, הכיכר הקטנה שעליה חולש בנין המשטרה לשעבר. חומתו עדיין מנוקבת נקבי כדורים רבים עוד מימי מלחמת השחרור, זכר לגבורת אנשי צפת ולהיסטוריה ההירואית של עירם.

"איינשטיין" בהתהוותו מושך סקרנים מרחוק, לראות את פלא המידרחוב בראש הרי הגליל. מצאנו שם בליל שבת זוג אלגנטי מטייל להנאתו, אחד הזוגות האלגנטיים ביותר במדינה, ח"כ ד"ר אליהו בן־אלישר ואשתו. כמובן, אי־אפשר להחמיץ ראיון, לפחות על רגל אחת. צפת היא נכס לאומי, מסכים הח"כ. ונכס לאומי הוא למעלה מכוחם של ראש העיר וחברי מועצתו, נכס לאומי הוא עניינו של הלאום כולו. אבל מר בן־אלישר, שיש לו בלי ספק נסיון עם יכולתם ומיומנותם של מוסדות ורשויות, לא רואה לצפת תקווה גדולה מהם. צריך יזמים, הוא אומר, יש להביא יזמים לצפת, שיקחו על כתפיהם את העיר כולה, את הסימטאות המפותלות והציוריות, את הבתים הרבים המטים ליפול, את התקווה והחלומות שנרקמו לשיקומו של נכס לאומי זה. יש להכניס רוח חיים במקום הרוח הנכאה האופפת את העיר ואנשיה.

דווקא יש כמה וכמה יוזמות והגשמות. חסידי ברסלב הקימו בעיר מרכז רוחני־גשמי משלהם. הרבי מלובביץ' שלח לעיר את חסידיו ודמות דיוקנו מתנוססת על אחד הבנינים ברחוב הראשי וסביב לדיוקן סיסמאות רבות וביניהם גם הסיסמה "משיח עכשיו" (בערך כך). כל המסעדות כשרות למהדרין, עד כדי כך שגם ההכשרים של הבד"צ אין בהם די ורק ההכשר של רב החב"דים הרב ביסטריצקי יש לו תוקף בצפת. יש חוג של חתם סופר. יש חוג ע"ש רבי חיים מצאנז. ובעונה זו נדמה לך שהחרדים שולטים בכל. אומרים לנו שהכיפות הרבות, מכל הסוגים, שחורות וסרוגות, מצויירות ורקומות בחוטי צבעונין, גם הן תופעה עונתית, רוב רובם של חובשיהם באו לשאוף אויר צח, את אוירה הצונן של צפת.

כל העיר מסוגה של צפת, בכל העולם, היא נכס לאומי. בכל העולם כבר גילו, כי בעברן של מקומות כאלה טמון גם עתידם. אלא שאצלנו טרם גילו את הסוד הזה, את הקסם המיוחד שצפת מהלכת על כל הבאים בין גבולה, את בתי האבן שהדורות גיבבו על המורדות, את שבילי המצודה המפותלים שמטפסים עליהם מעלה מעלה בלי טיפת זיעה, את אוירו היבש של ראש ההרים, את איוושת הרוח הלילית תחת החלונות, הרוח המזמרת המפורסמת של צפת ביותר בעונה זו שלהי הקיץ.

יש "משוגעים" לצפת, נאמנים לה שלא יסוגו ממנה גם אם היא תסוג, גם אם היא נסוגה כפי שהיא נסוגה. על מרפסת "מלון תל־אביב" ניצב יחזקאל שטרייכמן ומצייר, והוא לא נלאה ממראות צפת מזה יובל שנים. הוא עומד שם שעות רבות בכל יום ויום ומצייר, לפי מה שהאור מתחלף משעה לשעה ולפי מה שהגוונים מתחלפים, לפי מה שענן קטן בשמים הולך לקראתו והוא מטביע עליו בסוף כתם ארום, הלקוח מהאדום הזה שהשקיעה על הרי מירון מתאפיינת בו. ואתו בשקיקת הציור אלחנן הלפרין, שהוא הניגוד הגמור של שטרייכמן השתקן, החוסך המלים וגם בנגיעה המכחולים על המרף. מכחולי הלפרין רחבים כרוחב לבו.

עתה הגיעה לסיומה "התערוכה ההיסטורית" שהוצגה בצפת, שריד גדעון עפרת, אוצרה, שיתף בה עבודות מציירים שציירו את צפת משנות העשרים עד שנות החמישים. תערוכה היסטורית והשאלה היא, אם למושבת האמנים בעיר שהניחה את היסוד לאמנות הארצישראלית, יש רק עבר, בעוד עתידה לוטה בערפל. רבים מבתי האמנים התרוקנו, אם משום שיושביהם עלו לצפת של מעלה, או משום שהזיקנה ריפתה את כוח רגליהם לעלות ולרדת במדרגות הרבות והם ירדו לשפלה, לערי החוף. צעירי האמנים טרם גילו את הנכס הוויזואלי והרוחני שצפת מהווה.

אך יש עוד כמה וכמה "משוגעים" לצפת, בין האמנים ששומרים לה אמונים. רוזנטליק ספון בסדנתו ותנופת מכחוליו. על בדים וקרטונים גדולי מידות היא שיר הלל ושבח לצבעים וצורות שצפת

המשך בעמוד 15

כיצד לכבוש את ליבה של כל נערה תוך 5 דקות עם קסם אישי

הקורס "כיצד תפעיל קסם אישי" יגרום לכך שתפעיל את הקסם האישי שלך, בעבודה, במסיבות ואפילו... ברחובות!

זה נכון!

אתה במסיבה. הנעת נרגש. כל השבוע חשבת על הערב הזה. אמרת לעצמך לפני המסיבה "זהו זה, הפעם אני להתחיל עם הבחורה שתמצא חן בעיני".

כל השבוע חשבת על כך והנה סוף סוף אתה במסיבה. יש הרבה נערות ואחת במיוחד שבה את לבך. אתה מסתכל עליה. חושב איך לגשת אליה ולא מעז. היא אפילו לא מבחינה בקיומך, וכך כל מהלך המסיבה, אתה רוצה לדבר אליה, להתחיל איתה ולא מעז.

המסיבה נגמרה ואתה חוזר הביתה בנפש וכו'. "שוב לא הצלחתי" אתה אומר לעצמך. "מה לעשות? אין לצאת מהפלונטר"? ואז אתה מפסיק לחשוב כי אתה אומר לעצמך זהו זה. זה המצב, אין פתרון!

אנו אומרים לך אל תתייאש, יש פתרון! אל תזנח מתחת לשפם... יש פתרון והפתרון הוא הקורס שלנו "כיצד תפעיל קסם אישי".

הכוח של המוח

המוח שלנו פועל, כידוע, כמו מחשב זעיר משוכלל ביותר. את המחשב הזה, אנחנו מזינים כל הזמן בתוכניות ולפיהן שולח המחשב פקודות לכל מערכות הגוף והנפש.

ילד קטן, מקבל תוכניות מכוונות מהוריו ומהסביבה הקרובה. ולפיהן הוא פועל ומתפקד כל החיים.

גם אנו מבוגר ממשיך לתפקד לפי התוכניות שאחרים כבר בשבילו, כלי להיות מודע לכך.

השיטה פועלת תוך 5 דקות!

שעה. משתלמד את השיטה תראה כיצד היא פועלת תוך חמש דקות!

נשים תתפסנה למעריצות שלך, הן תסתובבנה סביבך כאשר אתה תושא חלומותיהן. הבטחון העצמי שלך ישתפר וחייך ישתנו ללא הכר.

תוך חמש דקות בלבד של הפעלת השיטה יהיו לך הקסם והכריזמה שאותן הנשים כל כך צריכות והגברים שואפים לרכוש.

השיטה שתהפוך אותך לדב און ישראלי

קח את עצמך בידיים!

כל מה שעליך לעשות עכשיו הוא למלא את ההזמנה המצ"ב ולשלחה אלינו בעל כרטיס אשראי ויזה/ישראכרט/דיינרס, מסור הזמנתך בטלפון 03-383836 קיימת אפשרות לשלם במזומן בבנק הדואר חשבון סילוקין 4-46861-4

שלח היום!
הצעה מיוחדת

לכבוד
ציקו רוח מבצע "דב און אולימפי"
ת.ד. 11117 תל־אביב, מיקוד 61110

שם משפחה: ______ שם פרטי: ______
גיל: ______ רחוב: ______ מס': ______
עיר: ______ מיקוד: ______ טל': ______

שולחן קייץ בצפון

המשך מעמוד 12

מעניקה. רוברט בזר בא לכאן מזה יותר מחמישים שנה, כל קיץ וקיץ. הוא מתרגם את המראות פה, את האווירה פה, לשפת המופשט הגיאומטרי על מרובעיו, מלבניו, משולשיו וצבעוניותו, מופשט ביופיו. כאילו הוא רק עתה גילה את צפת וכאילו בא אליה בפעם הראשונה. וכמה שנים יושבת ציונה תגר על מרפסתה ומציירת? אולי ששים שנה, ששים שנה בצפת. על המרפסת המשקיפה רחוק על ההרים וקרוב על הסימטאות. כך גם אליהו גת ושותפתו לחיים רחל שביט, שהפכו גם למרכז חברתי במושבת האמנים. ואתם שכנתם צפורה ברנר, עם הצבעים האופייניים של צפת של משטחיה, על הכתולים הכהים, צהובי הפז ואדומי השקיעה מאחורי ההרים. וכך גם מלח בן חיים ואשתו המשוררת רבקה בסמן (שירי אידיש) אפרוריות ולירקה בציור ובשירה. ויהודה רודן מוסיף להרבות על בדיו מנופי צפת המודרניים ומרמויות נשי צפת התמירות.

מנינו כאן רק את אלה שהכניסונו תחת קורת ביתם. ועוד נוסיף: אין עוד בשום מקום אחר בארץ מסעדת דגים כמו זו הנקראת "הככר", בניהולו של יעקב בן זכרי. המיבנה כולו אור, המטבח פתוח לכל באיו לראות את הנקיון השורר בו. והרגים מרגי הגליל, אמנון ושמך, הם תאווה לחיך, עם כל התוספות מעשי ידיו להתפאר של דוד הטבח, ידיו של יעקב. את האמנים תמצא בערבים על "הגג של מייק", מיבנה עץ, מעין מזנון שכל טעמיו הם מעשי ידי בעליו מייק. יושבים על המרפסת, מכורבלים בסוודרים גם בליל קיץ ובנותיו הבלונדניות של מייק וחברותיהן המתנדבות מגישות את המאכלים, המותקנים לעיני האורחים.

מי שרוצה ליהנות מתבשילי המטבח ההונגרי, ימצא אותם במסעדת "אשל", שם מוגש פלפל ממולא כמו זה שאכלתי רק על שולחנה של אמי, זכרונה וזכרון בישולה האמנותי לברכה. לפרק זה שייכת סבתא ברנזון, שלה ולמשפחתה שייך מלון "תל־אביב". הדגים הממולאים שם לא באים מהפבריקה בקופסאות פח, היא עצמה, באידיש צפתית, חולשת על יצירה אמנותית זו ועל שאר

אלחנן הלפרין מציג ציור ששים והעתה. משמאל, יחזקאל שטרייכמן, שגם הוא מצייר מהמרפסת של "תל־אביב" בצפת.

היצירות הדומות בתפריט השבת שלה. מטבחי צפת לא הכזיבו, גם לא העיר עצמה ואווירה הצונן המחיה נפשותיהם של יושבי ערי החוף המיוזעות, העולים להתרענן.

ואולי בסופו של דבר "אינשטייך" תישכח כבריחה חולפת וגם ראש העיר הצעיר לא יכזיב.

דוד גלעדי ■

הויסקי שחיכית לו 12 שנה.

OLD CLIPPER 12

"אולד קליפר" - הויסקי הנמזג ביותר בישראל

י.ד. עסקים בע"מ, טל: 03-830784, יבואני המשקאות המובחרים בעולם: ליקר קוואנטרו, קוניאק הנסי, איריש קרם קרוליין, ליקרים דה קויפר ועוד

אין עוד ויסקי ברמה כזאת ובמחיר כזהו

אין תחליף לטעמו המשובח של ויסקי בן 12 שנה.
אין גם סיבה שתמשיך לשתות ויסקי רגיל כשאתה יכול, באותו המחיר, לקבל ויסקי המתחרה בטעמו בסוגי הויסקי היקרים בעולם.
"אולד קליפר 12": לאחר שבילה 12 שנים תמימות במרתפי אחת המזקקות הנודעות בסקוטלנד, הוא מגיע אליך עם "תעודת כבוד" המאשרת את גילו.
"אולד קליפר 12". דרוש אותו בחנויות המובחרות למשקאות חריפים.
עכשיו לא כדאי לחכות.

هكذا من الأصل

נופש פעיל בחוף הירוק

בואו לבלות בכפר הנופש החוף הירוק

3 ארוחות כשרות ממיטב המטבח הישראלי. בריכת שחיה אולימפית. חוף ים מסודר. 160 חדרים ממוזגים פזורים על מרחבי דשא ירוקים אשר אינם נגמרים. 4 מגרשי טניס מוארים. מגרשי כדורסל, כדורעף וסאונה להנאתכם. מחול אירובי. תצוגות אופנה והרצאות לטיפוח החן. מועדון לילה ובאר משקאות. מזנון פתוח לרשות הנופשים בבריכה ובלובי

* סופי שבוע בספטמבר אוקטובר (לא כולל חגים)
120 ש"ח.

מבצע מיוחד לסוכות

4 לילות 350 ש"ח
9 לילות 600 ש"ח
11 לילות 700 ש"ח

(סוכה במקום)

תוכניות בידור מגוונות ערב ערב

המחיר לאדם בחדר זוגי כולל מע"מ. פנסיון מלא. ילדים בחדר ההורים 50% הנחה.

לפרטים נוספים והזמנות:
טל. 053-52422,
053-52421, 053-54166

החוף הירוק GREEN BEACH
כפר נופש ספורט ובידור

ארנק/גרב אלסטי סודי

מוצר חדש לחקלת חיינו מופץ כעת בשוק. ארנק סודי, סמוי מן העין בצורת גרב אלסטית הנגרבת על הרגל. בניגוד לשיטות העבר, חגורה פנימית על הגוף שהגישה אליה קשה, לא נוחה ולעיתים אף מביכה, או הכיסים הפנימיים שתכולתם מוגבלת וחם לוחצים וגורמים לאי נוחות לנושא אותם, פיתחה כעת חברת גילרונטקס גרב אלסטית נוחה.

היא נגרבת על הקרסול ובצידה כיסים רחבים ועמוקים המאפשרים לשאת בתוכם דרכון, כסף, כרטיסי אשראי, תכשיטים, מפתחות ועוד. פתרון אידיאלי למטייל, לספורטאי, לאיש העסקים ולאלה שאינם אוהבים לשאת עמם ארנק. הגרב אינה לוחצת על הרגל ואינה בולטת. רק הגורב אותה יידע על קיומה.

לפרטים טל: 04-929402, בערב.

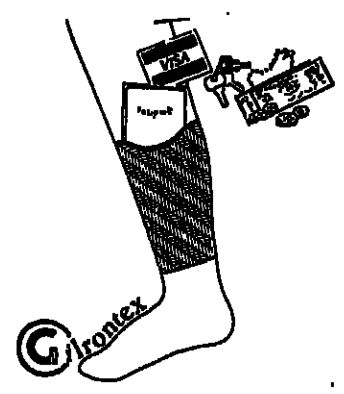

הטכנולוגיה לשירות סטודנטים

באוניברסיטת בר־אילן, כמו בכל אוניברסיטה אחרת בארץ, ישנם הרבה סטודנטים, אשר זוכים בתואר האקדמי רק לאחר "השתלמות מעמיקה בתורת הצילום" וכל מי שהיה פעם סטודנט – יודע במה דברים אמורים.

לאור הדרישה הגוברת למכונות הצילום באוניברסיטה, ובמגמה ליעל את המנגנון הנמדד בהכנסת של עשרות אלפי דולרים לחודש, נרתמה הטכנולוגיה לשירות הסטודנטים. שלוש חברות, המתמחות בטכנולוגיה מתקדמת, חברו לאחרונה יחדיו: 'המפעלי' אשר התקין את מכונות הצילום במקום, 'טל יעד' (חברת בת של תדיראן) שפיתחה 'מפתחות צילום' מתוחכמים, וחברת 'קופרית', שהתקינה במקום קופה רושמת ממוחשבת, ה"מנצחת" על כל העסק.

מפתחות הצילום של 'טל יעד' (פרי פיתוח ישראלי), מאפשרים צילום של מספר צילומים מוגדר. באמצעות קופסה מיוחדת מוטבע המספר ע"ג המדיה המגנטית שבמפתח, וכל מפתח בעל צבע שונה, מגדיר את מספר הצילומים וטיב העיסקה (מספר צילומים גבוה מקנה הנחות משמעותית).

הקופה הרושמת הממוחשבת, מלבד היותה קופה הנדרשת עפ"י חוק, מכילה תוכנה אשר פותחה ב'קופרית', המכילה את כל המידע הדרוש, כמו: מחירי המפתחות לפי צבעם, טיב העיסקה המוצעת לכל מפתח, וכו'. הסטודנט המעוניין לצלם, רוכש את אחד המפתחות, לפי בחירתו, נועץ אותו בחריץ המתאים במכונת הצילום, ומרגע זה ואילך, היא תאפשר לו לצלם, בכל עת שיבחר, עד תום מספר הצילומים, המוטבע במפתח שרכש.

באופן כזה, מנוהל האירגון בידי הפנסיונר, מיכאל חיימוביץ (59), המעיד כי "קל מאוד לנהל את העסק. כשהסטודנט מבקש את מספר הצילומים הרצוי לו, אני מכניס מפתח בצבע המתאים לתוך חריץ הקופסה המיוחדת, וע"ג צג הקופה הרושמת (הקשורה לקופסה) מופיע מיד הסכום לחיוב. אני לא נדרש להקיש כל אות או סיפרה, הכל מתבצע אוטומטית מיד לאחר הכנסת המפתח לקופסה".

מחשבים אישיים בכיתות לימוד של המכון לפיריון העבודה

המכון לפיריון העבודה רכש לאחרונה, שמונה מחשבי CAF, תואמי PC/XT, המיועדים לסייע בהכשרת הסטודנטים בנושאים שונים מתחום המחשב, כגון: עיבוד תמלילים, הנהח"ש, הפעלת מערכות תוכנה וכו'.

מחברת אומניטק, נציגת CAF בארץ נמסר, כי בכוונת המכון לרכוש עשרות מחשבים נוספים, אשר יותקנו בכיתות הלימוד במכון.

אלדטה החלה לשווק בלעדית מדפסת BROTHER חדשה

חברת אלדטה מחשבים, העוסקת בשיווק מחשבים אישיים וציוד היקפי, החלה לשווק לאחרונה, בלעדית בארץ, מדפסת BROTHER חדשה, מדגם M-1724L. מחברת אלדטה נמסר, כי המדפסת מוצעת היום במחירי היכרות אטרקטיביים ביותר.

למדבר עם נאות הככר

מועדון מטיילי מעריב

נאות הככר
נאות עולם נסתר

5 אפשרויות לטיולי חגים לנגב, מדבר יהודה וסיני, ב־4 תשלומים שקליים.

ג'יפלי ג'יפים
4 ימי ספארי בנהיגה עצמית בנגב. יציאה: 7.10, 11.10 (סוכות)

ספארי בדיונה סיני
5 ימים לנואיבה, דהב, שארם־אל־שייך וסנטה קטרינה ברכב מדברי. יציאה: 7.10 (סוכות)

טיול קומנדקריט
4 ימים למדבר יהודה והמכתשים. יציאה: 7.10 (סוכות)

טיול גמלים בהר הגבוה
7 ימים למטיבי לכת לאזור ההררי סביב סנטה קטרינה. יציאה: 7.10 (סוכות)

ספארי צלילה
4 ימים צלילות וטיולים לאורך חופי ים סוף, כולל הפלגת צלילה לראס־מוחמד
בשיתוף עם מועדון הצלילה אקווה ספורט
יציאה: 8.10 (סוכות)

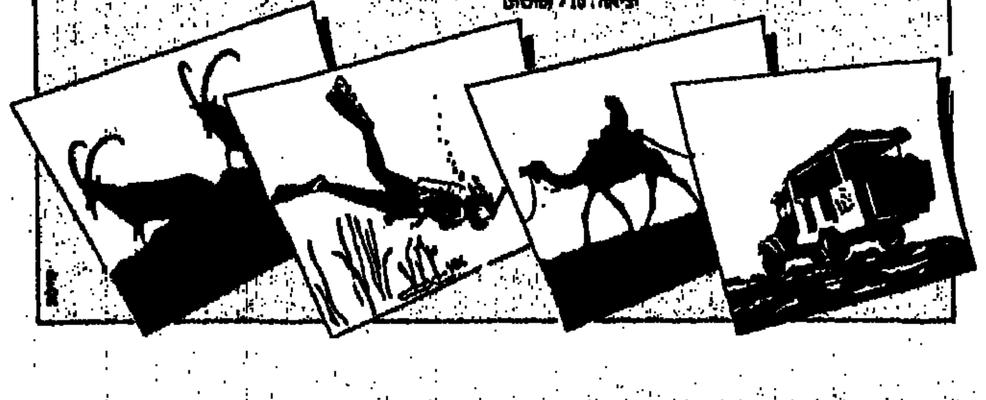

מלון מלכת שבא אילת 059-72121

מבצע מיוחד

74 ש"ח
לינה + ארוחת בוקר לזוג

לא כולל סופי שבוע וחגים
תקף המבצע לחודשים ספטמבר, אוקטובר בלבד.

חדרי המלון עם חזית לים. 11 קוטג'ים בגינה המתאימים למשפחות. טניס, מיני־גולף, ביליארד, פינג פונג, ספורט ימי, גלשני רוח, פיאנו בר, סופר מרקט ומסעדה, משחקי וידאו, חדר קלפים.

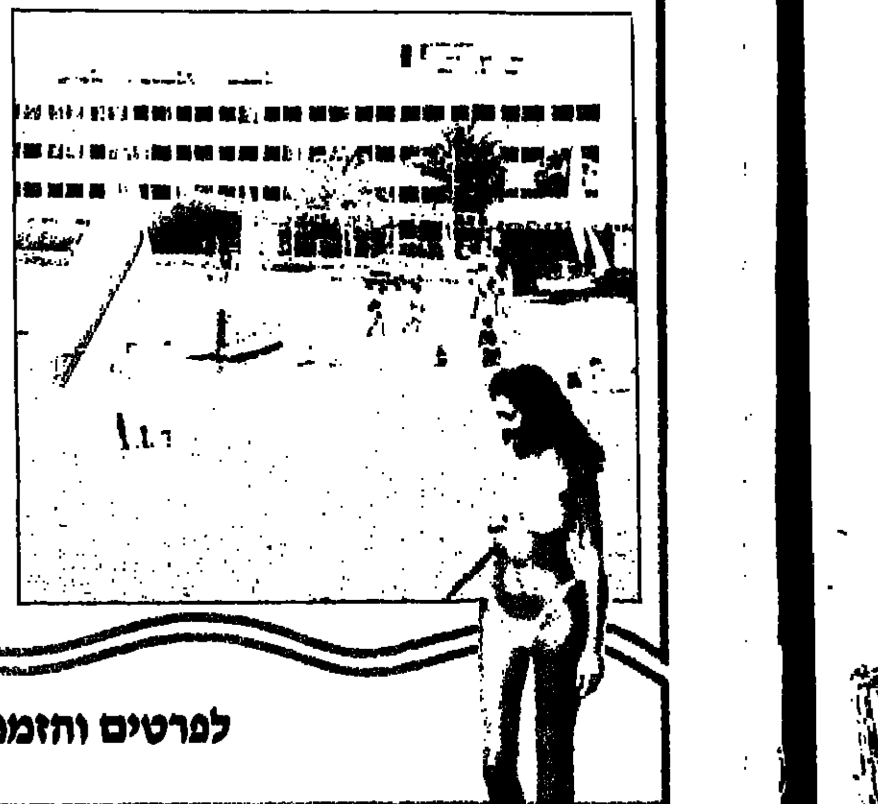

לפרטים והזמנות: מלון מלכת שבא, טל. 059-72121

מלון דליה אילת

תוקף המבצע לשהיה של 3 ימים לפחות

מלון דליה אילת טל: 059-75124/5, 059-75127/8

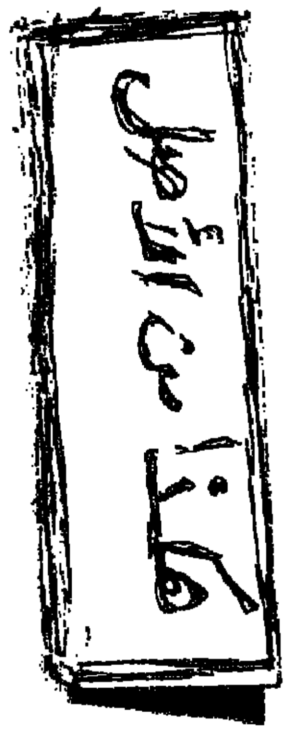

לוחמים מפפואה מתלבשים כך לא רק בשביל תיירים. זה צולם בטקס "סינג־סינג" שהמקומיים עושים למען עצמם, מימים ימימה

עידית וגלית בפפואה

בפפואה, אחת המדינות הנידחות והפרימיטיביות ביותר בעולם, שתי אחיות ישראליות לא נרתעו מזה וטיילו שם. כמעט חטפו חץ במלחמת שבטים, לנו בבתי הכפריים, על גבי המים ונעקצו בהגון. אבל החוויה...

כשהחלטנו לטייל בפפואה, לא ידענו בדיוק מה עומד לפנינו. גם המעטים שכבר היו שם, לא מצאו את המילים הנכונות להגדרת אופי הטיול. העובדה ששתי בנות מתכוונות לטייל שם לבד, לא מצאה חן בעיני אף אחד. אבל מי מוכן לוותר על מדינה מעניינת שכזאת, רק בגלל שאין גברים שישמרו עלינו? לא גלית אחותי ולא אני נירתע מזה.

כשהגענו לפפואה, מצאנו את עצמנו בעולם אחר. אנשים כהי עור ומקורזלי שיער, לבושים בבגדים צבעוניים, מתהלכים יחפים במזג אוויר חם ולח, המדביק הכל לגוף. אף אחד לא ממהר לשום מקום – יש להם כל הזמן שבעולם. כאן אין שעונים. ואם אתה רוצה לקחת את ה־P.M.V (אוטובוס מקומי) למקום מסוים – נא להתאזר בסבלנות, הוא יגיע "בזמן הקרוב".

את החצי הראשון של הטיול החלטנו להקדיש לאיזור ההרים ולעלות באמצעות ה־P.M.V, אשר בפפואה יש לו מינהג לעבור בין כל השווקים של העיר, תוך כדי קריאה־בצעקה של שם היעד, לכל עובר ושב. הנהג ועוזרו לא יתייאשו עד שהמיניבוס יתמלא עד אפס מקום. ורק אז, אחרי שעה של סיבובים בעיר המוצא, יוצאים סוף סוף לדרך שתימשך 6-4 שעות.

הגענו לגורוקה לפנות ערב. ועוד בדרך הזמין אותנו אחד הפפואנים להתארח בביתו. בדרך כלל יש להיזהר מהצעות כאלה, כי בפפואה יש הרבה קבוצות פושעים ושודדי דרכים. הם נקראים בפי המקומיים בשם רסקלים. ידוע, וכל משך הטיול דאגו להזהיר אותנו, שלא להסתובב בחוץ אחרי השעה חמש בערב. כך שאפשר לשכוח מחיי־לילה. למחרת בבוקר השארנו את התרמילים אצל מארחנו ויצאנו להסתובב בכפרים שבסביבה. הצטרפו אלינו שני שומרי ראש שהמארח שלנו הצמיד לנו. וכך יצאנו לראות את פפואה האמיתית.

לא עבר הרבה זמן, וראינו גברים הולכים עם חיצים וקשתות. חשבנו שהם הולכים לצוד, כי הרי הבטיחו לנו פפואה פרימיטיווית. מהר מאוד התברר לנו שלא לצוד חזירי בר הם הולכים, אלא למלחמה נגד הכפר השכן. ועל מה נלחמים בפפואה? על קרקעות. הכפר הזה טוען שהקרקע שייכת לו והכפר השכן טוען – שלי היא. כאן בעיות כאלה לא נפתרות בבתי משפט, ואפילו לא על־ידי ריינים מקומיים. כאן עדיין פותרים בעיות שכאלה בשיטות העתיקות, של קרב חיצים או פנים אל פנים. רצינו להתקרב לשדה הקרב, אבל שומרי הראש שלנו הזהירו אותנו שכבר בעבר, חץ שהיה מיועד לכפר היריב, נתקע ברגלו של תייר סקרן כמונו.

בכל זאת, ניסינו להתקרב קצת למרכז העניינים. ואכן, הגענו למקום ריכוז של לוחמים. הם עמדו ליד בית שהאויב שרף להם. כאן, לראשונה, ראינו אדם לבוש בבגדים מסורתיים. כל־כך התלהבנו, עד שלא הפסקנו לצלם. מה שלא ידענו, זה שנפגוש עוד רבים כמותו, ככל שנתקדם לכיוון הכפר טרי. שם, בוואדי יפהפה, לאורך נהר, חיכתה לנו קבלת פנים נלהבת. כל אנשי הכפר יצאו לראות את האורחות הלבנות שהגיעו דווקא לכפרם. כולם רצו ללחוץ לנו את היד.

בפפואה המיסיונרים עשו עבודה גדולה והמקומיים מאמינים בישו הנוצרי. הם צמאים לכל מידע על המקומות הקדושים בארץ. שאלו אם ים המלח באמת קיים, אם הצלב עדיין ניצב במקום הצליבה. הפגינו בקיאות רבה בתנ"ך ובברית החדשה. דובר אנגלית תירגם כמה דברי הסבר על ישראל. החלטנו ללון פה, אפילו שהתרמילים נשארו בגורוקה והמארחים ידאגו לנו.

התברר לנו שהכפר הזה שרוי במצב מלחמה עם כפר אחר, זה שמונה חודשים. ביום בואנו הרגו מארחינו איש משורות האויב.

קריאות שימחה ושירה העידו על שימחת המנצחים. אחרי ארוחת ערב קלה מאוד, תפוח־אדמה מתוק וכמה צמחים ירוקים מבושלים, נתנו לנו דרגש עץ, שבקושי הספיק לשני אנשים, והם התכוונו שגלית, אני ועוד שניים נישן עליו. בחצות, כשראינו אי־אפשר לזוז כך, ירדנו לישון על הריצפה. אחד משומרי הראש שלנו כעס על בעל הבית אבל שכנענו אותו שאין לנו בעיות לישון על הריצפה. התכרבלנו בשמיכה קטנה אחת, על מחצלת מסריחה מנפט. כיוון שהיה קריר, ביקשנו וקיבלנו שתי חולצות ארוכות שגם הן הסריחו. התחבקנו וחיממנו אחת את השניה וחיות קטנות הילכו על איזורי הגוף הגלויים ועקצו כל חלקה טובה. בבוקר היינו מכוסות נקודות ארומות ומגרדות. וכשחזרנו לגורוקה, התברר שהמשטרה חיפשה אותנו עד שלוש בבוקר.

לאחר כמה ימים הגענו למנדי. לאחד מכפרי הסביבה הגענו ביום ראשון והתושבים נאספו לתפילה. ילדי הכפר, כ־80 במספר, הקיפו אותנו והרעישו, כשהתרחקנו הלכו אחרינו. תחילה האמנו שזו סתם־סקרנות, עד שמדי פעם נזרקו עלינו אבנים ונשמעו קריאות בוז וצחוק. מבט מאיים מצדי עזר רק לרגע והצלחנו להימלט רק כשהחלטנו לעשות קיצור דרך, בירידה תלולה. זרקו אבנים מראש הגבעה וצעקו, עד שנעלמנו מטווח ראייתם. לא הצלחנו להבין במה הרגזנו את הילדים.

כמעט בסוף היום שמענו מרחוק קולות תופים ושירה. זה היה "סינג סינג", טקס שנשמר עדיין מהימים שפפואה היתה עדיין ללא מגע עם תרבות האדם הלבן. הטקס נערך לכבוד כל מאורע משמח, נצחון בקרב, הולדת בן לאדם חשוב ועוד. כמאה איש, רובם גברים, לבושים בבגדים מסורתיים, עמדו במעגל גדול והניעו את הגוף לקול תופים, בשירה מוזרה וחוזרת על עצמה. פניהם צבועות, הראש מעוטר בנוצות ציפור גן־עדן, לכל אחד עיטור שונה. גופות משוחים בשמן מופק מעצים), תכשיטים משיני חזיר ומצדפות, עלים כיסו מעט את הישבן וקישור חבלים את הערווה. זה לא היה טקס לתיירים, אלא לעצמם. גלית ואני נכנסנו לתוך המעגל ואחרי שהתאוששתי קצת מהמראות, חיסלתי סרט צילום שלם ברבע שעה.

החלטנו לרדת לספיק – הנהר הגדול ביותר בפפואה. שם עמדו בפנינו שתי אפשרויות, לקנות סירת קאנו מקומית ולרדת במורד הנהר, או לתפוס טרמפים עם סירות המקומיים. בחרנו באפשרות השניה. בכפר הראשון, כיוון שהעונה הגשומה רק אז הסתיימה, הכל היה מוצף מים, אבל הבתים בנויים על עמודים. להגיע לשירותים, זו משימה לא קלה. יש להלך על גזע צף ומתנדנד, להגיע לקאנו ולנווט בו עד מיבנה עץ, לא רחוק מהבית. בלי ביוב, הכל נשפך לאותם מי נהר שהמקומיים שותים אחר־כך... אגב, האוכל המקומי היה שונה במקצת מזה של איזור ההרים, שם היו תפוחי־אדמה מתוקים, קני־סוכר וקוקוס. בספיק אוכלים דגים וסגו – לחם עשוי משורש של עץ ונאפה כמו פיתה ברווית.

המקום ידוע גם בשל היתושים הרבים והגדולים, במיוחד בעונה הגשומה. התושבים הולכים ומכים את עצמם כדי לגרש את היתושים וזה מצחיק רק עד שחשים את העקיצות. בלילה נכנסנו תחת הכילות, היתושים לא הגיעו, אבל הרחש מסביב היה נורא. כמו כוורת דבורים.

בספיק יש "בתי־בנים", House Tambaran כפי המקומיים, מותרים רק לגברים. בעבר היו הורגים אשה שנכנסה לשם, היום על משפחתה לשחוט חזירים עבור כל הכפר. במיבנים אלו הגברים עוברים את טקס ההתבגרות, בגיל 13-14. צורבים נקודות בגוף והנערים מגלים את הדרך שבה נעשות הצריבות רק בשעת הטקס. הצלקות הן לכל החיים. הגברים מגלפים פסלים ל"בית הבנים".

פפואה משתנה בקצב די מהיר. אך עדיין אין מערכת כבישים שתחבר בין כל חלקי המדינה אבל יש שדות תעופה קטנים בכל מקום, לשימוש המיסיונרים. הטיול יקר, אם מחליטים לבקר ביותר מאיזור אחד. אפשר לחסוך אם נמנעים מלינות בבתי מלון וזה ניתן בהרים, שם עדיין מתרגשים למראה אדם לבן. לפעמים ריחמו עלינו, שאין לנו גבר שישמור וידאג לנו, ולכן החמנו ללון בבתי התושבים, גם גם בערים. די לעמוד בשוק, ומישהו כבר יגש אליכם. כאשר לא הוזמנו, הלכנו לתחנת המשטרה וביקשנו להקים אוהל ליד מגורי השוטרים. תמיד נמצא מישהו שהזמין אותנו לחדרו...

אוכל קונים בשווקים ואם הופכים לטבעוניים – אין בעיה: אגוזי־קוקוס, קני־סוכר, אננס, סוגי שקדים ואגוזים, זה לא חסר. מה שכן יקר, ובלתי נימנע, אלה הם הנסיעות במיניבוס המקומי, שהביא אותנו לכל מקום.

כתבה וצילמה:

עידית כהן ■

זהו "בית הבנים", בו נערכים טקסי התבגרות הסודיים והכניסה לנשים אסורה בהחלט. פעם הרגו אשה שנכנסה, היום מחייבים את משפחתה לשחוט חזירים לכל הכפר

זאת אחותי גלית, עם לוחם פפואני מצויד בכל אביזריו הקרביים

זאת אני, בחברת שני לוחמים. הקטן רק מחופש, הגדול הוא לוחם אמיתי

בנות "12 המרגלים"

עידית, בת 22, ואחותה גלית, בת 21, ירושלמיות ומטיילות־תרמיל עם ייחוס. הוריהם משתייכים להבורת מטיילים הקוראת לעצמה "12 המרגלים". כך שהן מגיל צעיר מאוד מאורגנות לטיולים בכל התנאים. כשיצאו בדרכן לפפואה, ההורים, כדבריהן, "שמחו ודאגו". סמכו עליהן, גם בגלל הנסיון והצה"לי. עידית היתה מ"כית־בנים בבסיס הדרכה. גלית היתה מ"כית בנות. הן מימנו את הטיול לאוסטרליה בעבודות מעבודות שונות, ניגון, מצילות בבריכות, הנחת רעפים על גגות של וילות, מכירת סברוויצ'ים.

לפני הטיול הזה צברו שתיהן את הטיול בדרכים יותר שיגרתיות, באירופה. אחר־כך, בנפאל, בורמה, תאילנד, ניו־זילנד. גלית יצאה קודם לאוסטרליה, עידית הגיעה אחריה ושם אמרו להן שפפואה היא ארץ מאוד פרימיטיווית. מי שחשב שבכך יפחידו אותן – טעה. "הרי זה מה שמושך צעירים כמונו, משהו שונה לגמרי ממה שיש בבית", אומרת עידית.

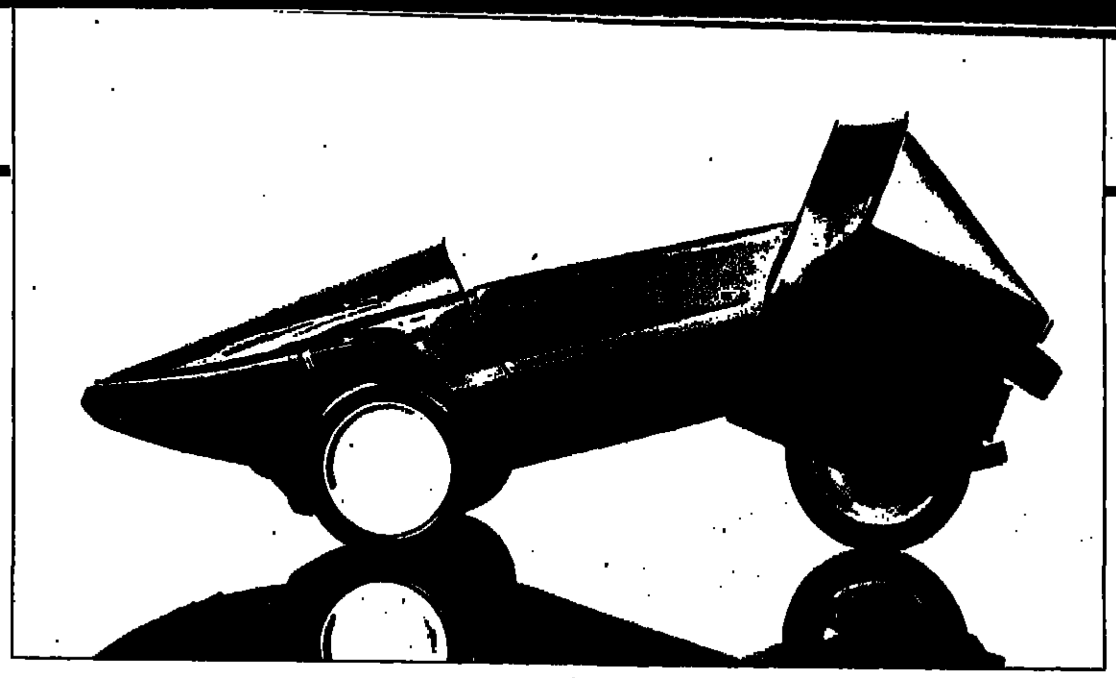

מכונית רבע־עוף

"זיק" עשוי להיות התשובה הישראלית לרכב מיני־מיני שכמותו מקובל בעולם לצעירים וכחביב מתנועע לסופשבוע. כבר יש תיכנון והצעות למנוע וללוח שעונים, יודעים כבר מה יהיה בנוי הגוף. ומה חסר? מימון, כמובן.

ההצעה האחרונה, לעת־עתה, של הזיק התלת־גלגלי, במבט מהצד, מלפנים ומאחור

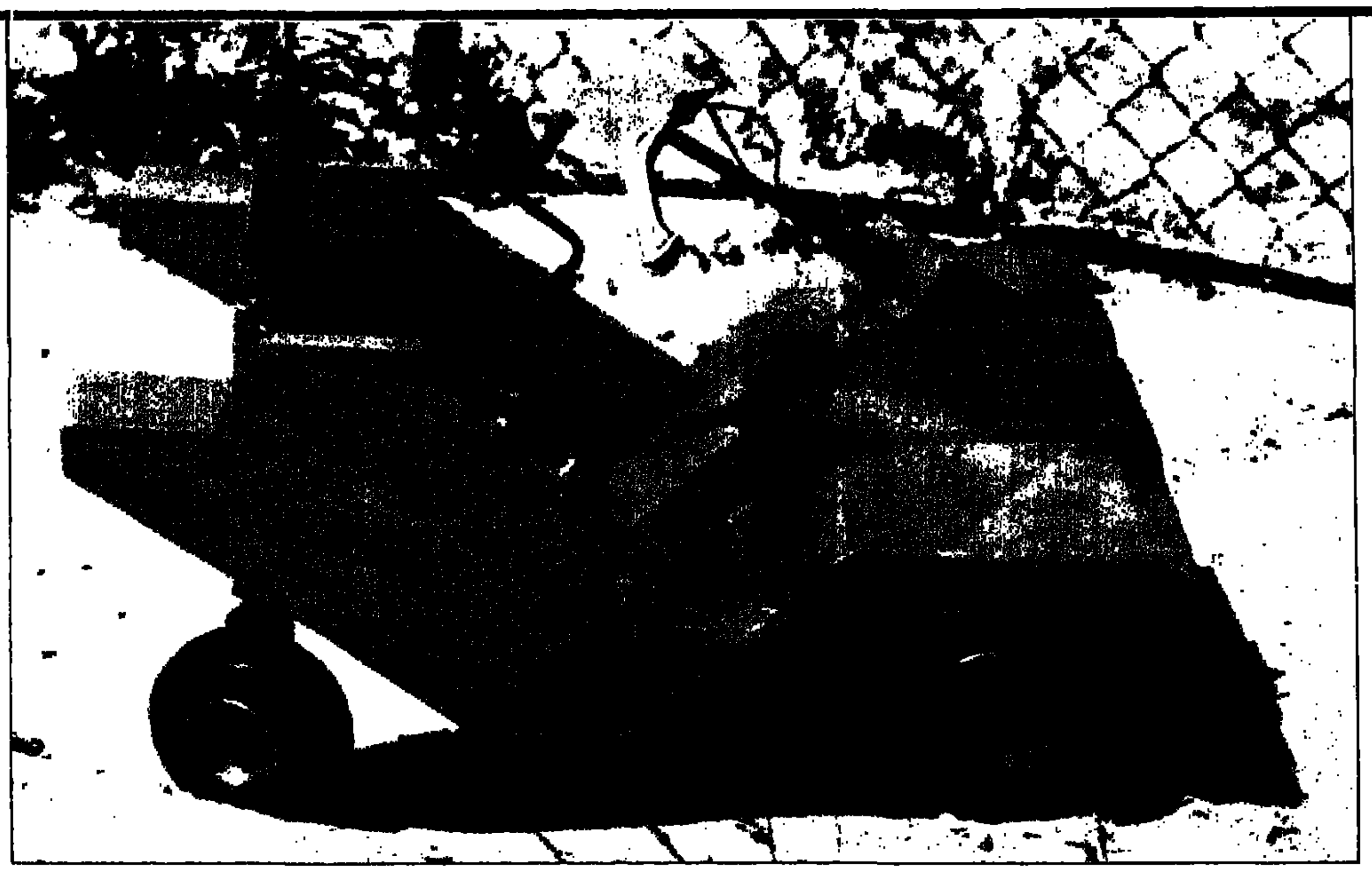

הדגם שבנו רון ויוסי כעבודת־גמר במיכללה לעיצוב

הּעולם הגדול, מעבר למיסי נסיעות, קיים ענף בשוק הרכב העוסק במכוניות לשעות הפנאי. ענף מפותח ביחוד בארה"ב, כלי רכב הנבנים בסדרות מצומצמות במפעל או במוסך פרטי, שנועדו, לרוב, לרהרות בסוף שבוע או לצעירים במשפחה.

היקף המכירות בשוק הזה הוא כמה עשרות אלפי כלי רכב מידי שנה. בארצנו הקטנטונת יש מי שמכיר את הפרוייקטים השונים בתחום זה וקבוצה משלנו התקנאה כרוד סס והחליטה שאם אצלנו מייצרים טנקים ומטוסים, אין סיבה שלא נייצר ונייצא גם רכב־קטן, כמעט עתידני. הפרוייקט נעשה בהתנדבות על־ידי העוסקים בו. המחיר נמוך, תודות לשימוש ב"מוצרי מדף", זאת־אומרת חומרים וחלקים קיימים, שניתן להשיג בקלות רבה גם בנפרד, וזה גם מוריד את עלות האחזקה של הרכב.

שם המכונית זיק (שם לא־סופי). קטנה מאד, בעיצוב נקבע: 305 ס"מ אורך (כמו פיאט 126), 158 ס"מ רוחב (כמו פורד פיאסטה) וגובה 135 ס"מ. דגם יש, אך אב־טיפוס נייד עוד אין, וקשה להאמין שיהיה בשנה הקרובה, ללא מימון מסיווי ונדיב. "זיק" עתיד להיות תלת־גלגלי, צמד גלגלים מלפנים ואחד בורד, המניע ככל הנראה – מאחור. הסיבה לשלושה בלבד היא להעניק לרכב רישוי של אופנוע ולצורך העניין נקבע לו גם משקל־ריאטה, 350-400 ק"ג, המקסימום להגדרה כאופנוע.

הכוח שיניע את הרבע־עוף הזה היה אמור להיות מנוע רוטורי (סיבובי) קטן, תוצרת "כרמו תעשיות", ליד כרמיאל. אך עקב קשיים, יש פזילה לכיוון מפעלי "רוטקס", בחו"ל, בעלי מוניטין, המייצרים מנועים, לרבות לאופנועי־מירוץ. יש התייחסות גם למנועים הרוטוריים של "מזדה" ביפאן, הנהנה מנסיון רב תודות לדגם "אר־איקס 7" הפופולרי כרכב ספורטיווי. כבר נעשה ניסוי עם מנוע "כרמו" שהותקן בגופה של "סימקה 1000" קשישה לבריקת תיפקודו. נבנתה תושבת מיוחדת למנוע והותקן לו מאייד רגיל. הבריה המוזרה שחוברה בעבודת יד, נסעה טוב בהרבה מאשר עם המנוע המקורי. מדובר ב־40 כוחות סוס, אמורים להאיץ את התוצר הישראלי עד 140 קמ"ש, בתאוצה מכובדת למדי.

הגוף עתיד להיבנות סביב תת־שילדה בנויה צינורות, עם מעטפה של פיברגלאס דחוס. הייעוץ בפלסטיקה מגיע ממפעל ירושלמי, "רטופלאסט" המייצר גם ארגזים לטנדרים, ומנהלו, מיכאל שפירא, מסמפט את הקבוצה שמאמינה בבלתי־אפשרי. מערכת היגוי הטובה של הפורד הקטנה היא אחת האופציות. וייתכן גם שיסתמכו בפרונט של סופר־מיני אחרת, כמו ה־127 הזכורה לטוב.

התרומה הגדולה ביותר לפרוייקט ה"זיק" היא העיצוב, של יוסי ורון דלבה, "יוסי רון מעצבים". בני שלושים בקושי, שסיימו לפני ארבע שנים לימודי תואר ראשון במיכללה לעיצוב תעשייתי בחולון. הם נשארו נאמנים לחולון ופתחו בה סטודיו. פרוייקט הסיום בלימודיהם היה מעין "גולף", בירכרה קטנה שתונע בחשמל, משהו בסגנון "קלנוע", אך יפה ממנו. היו לשניים עוד רעיונות עיצוביים לכלי תבורה, אך כשהוצג בפניהם פרוייקט ה"זיק" צללו לתוכו מתוך החלטיות של "ללכת עד הסוף". תוך מסירות ואת עוצבה מכונית שתענה על הדרישות שהציבו המהנדסים. המידות הקטנות היוו בעיה ליצירת קו נעים ופרופורציוני, גם בהתחשב במידות הגלגלים הסטנדרטיות. זוכרים? צימצום עלויות. יוסי ורון לא מתחייבים כי זהו הקו הסופי, כי בחירת מנוע שונה תחייב גם שינוי מיבנה. אך זה הקו הכללי. בעיה בפני עצמה היתה עיצוב הפנים. הועלה רעיון, לאמץ לוח שעונים של אופנוע.

לגבי הריוק בייצור אין דאגות למצבים. בתחום הריוק תורם מפעל "בילאור" ברמת החייל (עיבוד שבבי עם ציור ממוחשב) והמנכ"ל שלו צדוק לוי, ממציא ש"זיק" קורץ לו כסוכריה של ממש. עד היום העבירו יוסי ורון את "זיק" מהנייר לתלת־מימדיות של רגמים. הללו ניצבים לעת־עתה גאים אך רחוקים, בסטודיו החולוני. יש לזכור כי המתכננים וביחוד המעצבים עשו את שלהם מתוך אתגר, עניין ואהבה לנושא. אבל כסף אף אחד עוד לא ראה מזה.

כאמור, היקף המכירות של מכוניות מסוג זה בעולם הגדול הוא די מכובד. אם "זיק" ישתלב כראוי, יתכן שתעשיה שלבה תתפתח סביב כמה אלפי יחידות שישווקו בשנה. מבחינת מחיר, הרכב המוכן עשוי להיות מושך למדי, כ־6,000 ירקרקים יעברו לידי היצרן תמורתו, בהערכה גסה. זה נחשב למקום טוב באמצע. אך אליה וקוץ בה. בחוץ מריר הסבירו לי המעורבים בדבר, כי אין סיכוי שהרכב יימכר בארץ, בגלל מה שהם מכנים "אטימות הרשויות לדבר מעין זה". כדי להעלות את "זיק" על הכביש צריך כסף והרבה. והקרקע כבר מוכנה לזריעה, נבטות ומרץ יש, נשאר רק לחכות.

אלון תובל ■

נוסטלגיה

אם אתה עובר במקרה באיזור סקרמנטו, בירת קליפורניה, למה לא תקפוץ לביקור במקום נחמד שנקרא "בית החרושת הישן לספגטי"? אבל אל תתן לשם להטעות אותך. זה אינו בית חרושת. זו מסעדה, ומסעדה מצויינת, שמגישה רק ספגטי. לא סתם איטלקית עם פיצות, ולאזניה וקרוביהם. רק ספגטי. אם אתה מאלה שחושבים שספגטי זה הפסטה הארוכה הזו עם קטשופ למעלה, כנראה שאתה זקוק לביקור במקום. אחרי מנת ספגטי עם חמאה חומה וגבינת מיציתרה, פטוצ'יני אלפרדו או פוסילי פרימאוורה, קרוב לוודאי שתרחוש קצת יותר כבוד לספגטי.

ב"אולד ספגטי פקטורי" לא מסתפקים במזון, ומוסיפים עליו הרבה אווירה. הבנין עצמו שייך לנוף העבר של קליפורניה: מסוף הנוסעים של חברת הרכבות "Western Pacific", שבעזרתה הופרחה שממת המערב הפרוע. בשנת 1910 הושלם המבנה האופייני לתקופה: גגות ארומים, קירות בייז', תקרה גבוהה, קשתות רחבות ידיים ופינות אח לחימום. אז כינו את זה "סגנון המיסיון הספרדי" ומספרים שהרי טרומן בכבודו ובעצמו עצר כאן ונאם במסע הבחירות שלו בשנת 1948.

יש רק בעיה מסויימת בדרכך פנימה: לא רק אתה שמעת על המסעדה. באולם הכניסה מסתופפים עשרות תאבי ספגטי, זוגות ממורקים, בני תשחורת רעשניים, משפחות על טפיהם וותיקי היישוב. כולם נגשים לדוכן הקבלה, נרשמים בתור ומתיישבים לחכות. אם אתה מאוד אמריקאי אפשר לגשת לדלפק הבר ולהזמין דרינק או שניים. אם אתה מאוד ישראלי אפשר להשתומם על נכונות האמריקנים להסתדר בתור ולחכות בסבלנות. הם פשוט אוהבים את זה. לפעמים נראה שהם הגיעו לכאן כי שמעו שיש פה תור נהדר. מילא.

אחר כך מגיעה מארחת חיננית והנה אתה בפנים. מסופי נוסעים הם רחבי מידות בדרך־כלל, ואכן המסעדה פשוט ענקית...

OUR HOME ENTERTAINMENT OR EXHIBITION OUTFIT.

No. 6400. Our Home Entertainment or Exhibition Outfit consists of the following pieces:

One graphophone talking machine and oak carrying case, one recording diaphragm, one automatic extra loud reproducing diaphragm, one speaking tube, one bottle of oil and one screw driver, complete.... $25.00

12 Musical and Talking Records, your own selection	6.00
1 Hearing Tube for three persons	3.00
1 Small Horn for concert work	1.00
Price of outfit complete	$35.00

ומרתקת. המבנה הפנימי מחולק לאולמות, חדרים ותאים בגדלים ובצורות שונות, בכל אחד מהם ריהוט שונה – מעץ אלון עטוף קטיפה ועד דמויי שולחנות פיקניק. במרכז אחד האולמות ניצב קרון חשמלית מהסוג שאפשר לראות ברחובות סן־פרנסיסקו או סיאטל. הקרון, מספרים לך, נשלף מהרחוב, ממש כשעמדו להשמידו עם שאר חבריו המיושנים. עכשיו הוא משמש כחדר נוסף במסעדה: לאכול בו ולהתרשם.

התפריט משתלב היטב עם הסביבה. הוא מודפס על נייר כמו־עיתון, ומוקף בקטעי קטלוג מוצרים משנת 1897. כאן תוכל לחזות במעילון צ'לסי אמיתי במחיר מציאה: 79 סנט, או מיכל כביסה חשמלי ב־3.5 דולר. יש גם מכונת דיבור גראמופונית עם 12 גלילי דיבור או מוסיקה, שפופרת האזנה לשלושה אנשים וקרן השמעה לקונצרט. הכל ביחד רק 35 דולר.

ואולי תעדיף מרים לכדור בסיס מתוצרת ספאלדינג, בגירסת אוניברסיטה (10.65 דולר), בגירסת מועדון ספיישל (6.25) או בגירסת חובבים (4.90)? לחובבי הגנינה מוצעת מפוחית פה עם שני פעמונים עליה (65 סנט), ולנשים מופנית קריאה: "היי המובילה באופנה..." ובאותיות קטנות יותר "...בשכונה. שכנותיך אינן צריכות לדעת ששילמת רק 4.75 דולר עבור חליפת חייט בשווי 10 דולר."

אה, כן. יש גם מאכלים בתפריט. מספאגטי ברוטב צרפות ועד תרד טורטליני עם רוטב אלפרדו. למהססים מציעים פוט פורי: ספגטי עם כל הרוטבים המופלאים זה לצד זה. בתחתית התפריט מוצגת לראווה תמונתו של גיליאלמו מארקוני, "ממציא הספגטי אל־חוט". המחירים זולים והקהל זולל. אחרי שאתה שבע נחת וקיבה, אולי יספרו לך שמדובר בעצם ברשת מסעדות כשם הזה, הפרושה בארצות הברית ופולשת גם לאירופה. אז לא צריך להגיע עד סקרמנטו. אנב, כדאי.

טל שחף

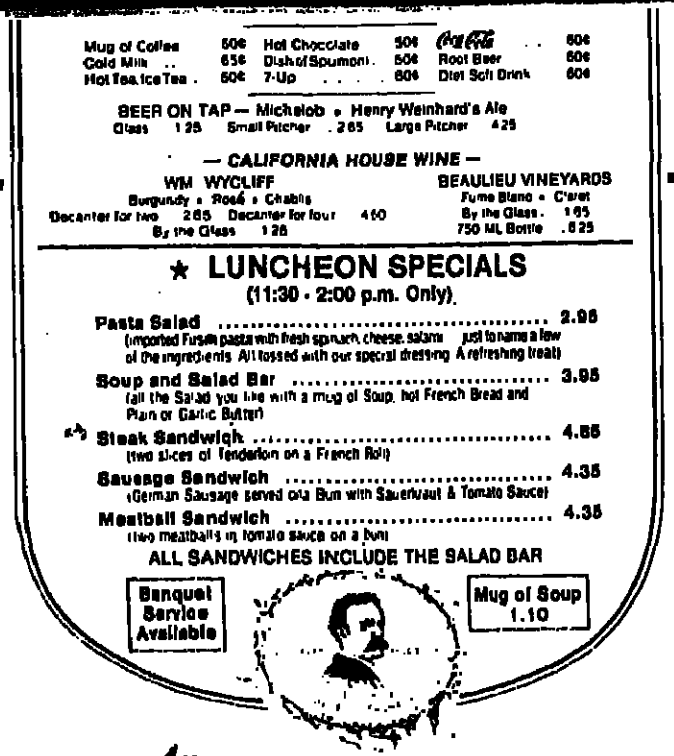

Mug of Coffee	50¢	Hot Chocolate	50¢	Coca-Cola	60¢
Cold Milk	65¢	Dish of Spumoni	50¢	Root Beer	60¢
Hot Tea, Ice Tea	50¢	7-Up	60¢	Diet Soft Drink	60¢

BEER ON TAP — Michelob • Henry Weinhard's Ale
Glass 1.25 Small Pitcher 2.65 Large Pitcher 4.25

— CALIFORNIA HOUSE WINE —

WM WYCLIFF
Burgundy • Rosé • Chablis
Decanter for two 2.65 Decanter for four 4.60
By the Glass 1.20

BEAULIEU VINEYARDS
Fume Blanc • Claret
By the Glass 1.65
750 ML Bottle 6.25

★ LUNCHEON SPECIALS
(11:30 - 2:00 p.m. Only)

Pasta Salad 2.95
(imported Fusilli pasta with fresh spinach, cheese, salami ... just to name a few of the ingredients. All tossed with our special dressing. A refreshing treat)

Soup and Salad Bar 3.95
(all the Salad you like with a mug of Soup, hot French Bread and Plain or Garlic Butter)

Steak Sandwich 4.85
(two slices of Tenderloin on a French Roll)

Sausage Sandwich 4.35
(German Sausage served on a Bun with Sauerkraut & Tomato Sauce)

Meatball Sandwich 4.35
(two meatballs in tomato sauce on a bun)

ALL SANDWICHES INCLUDE THE SALAD BAR

Banquet Service Available

Mug of Soup 1.10

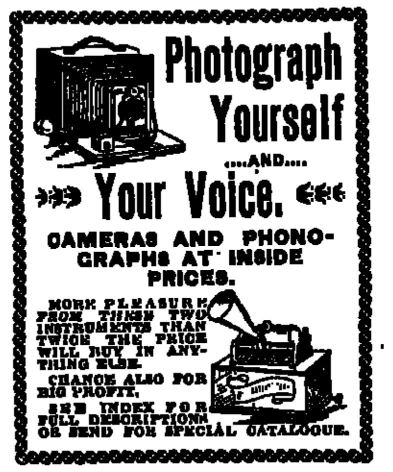

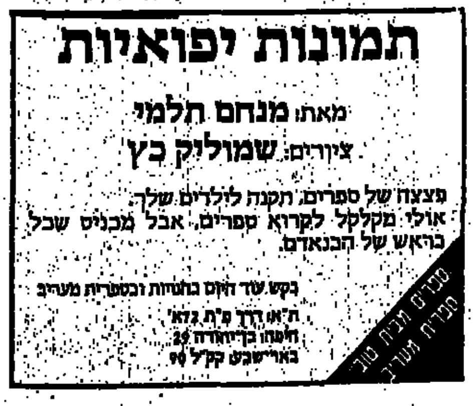

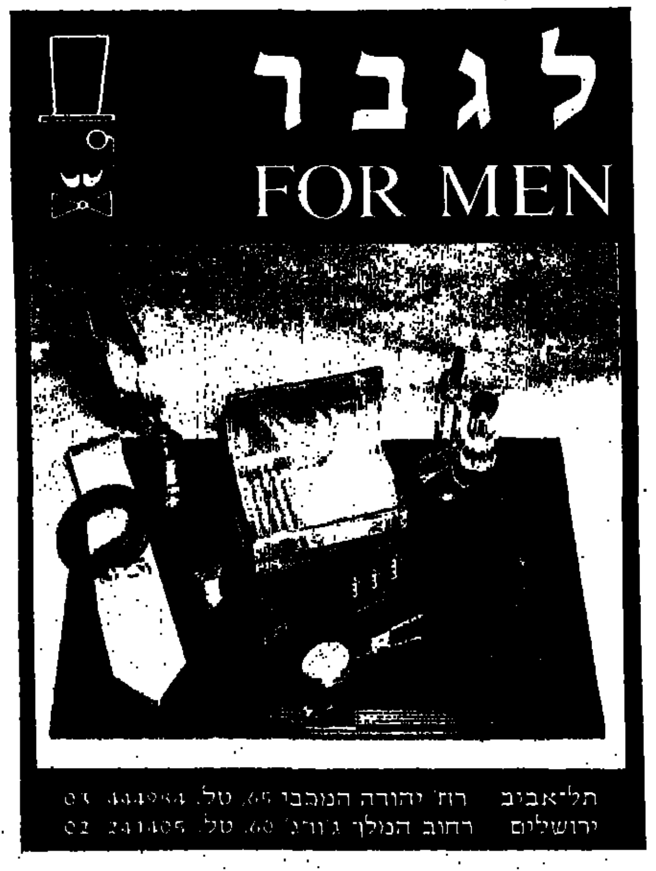

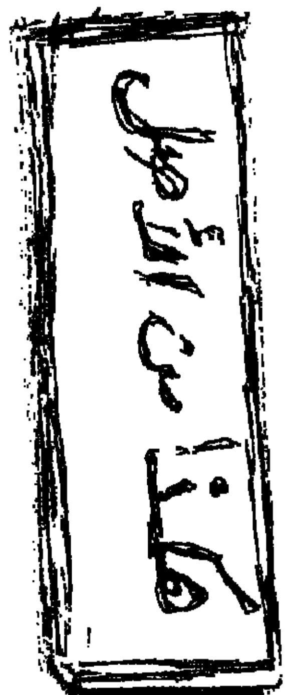

מועדון מטיילי מעריב

פרטים: "מועדון מטיילי מעריב"
מערכת "מעריב", רח' קרליבך 2, תל־אביב, טל' 03-439207
פתוח ברציפות בין השעות 8.30 עד 18.00

מועדון מטיילי מעריב

הפלגות מעולם אחר באנית הפאר
אזור

במחיר בית־מלון בארץ, אתה יכול להנות מהפלגה באנית קרוז מפוארת בנמלי הים התיכון.
לצעירים, מבוגרים ולכל המשפחה

★ 5 ארוחות מלכים ביום ★ בידור סביב השעון
★ 2 בריכות ★ קזינו ★ מרכז קניות ללא מס
★ מתקני ספורט כולל אולם סקווש ★ תזמורת ★ דיסקוטק ועוד שפע הפתעות

★ **שייט חגים. 11 יום.**
אשדוד – לימסול – רודוס – פיראוס – ונציה – קטקולון – אלכסנדריה – אשדוד.
תאריכי יציאה: 1.10; 12.10.

★ **סוכות. 6 ימים.**
טיסה לונציה – ניתן לטוס בכל זמן לפני ההפלגה ולשלב ביקור באיטליה. ונציה – קטקולון (יוון) – אלכסנדריה – אשדוד.
יציאה מונציה – 7.10.

★ **סוף העונה.**
אשדוד – רודוס – פיראוס – רומא.
5 ימי הפלגה + 2 לילות במלון ברומא. טיסה חזרה ארצה בכל זמן.
תאריך יציאה – 23.10.

טיולי סתיו 1987
לגלות עולם נסתר עם מדריכי נאות הכיכר

★ תורכיה – מערב ומזרח. 10–18–19–20 יום.
★ יוגוסלביה – איטליה. 16–18–19 יום.
★ יוגוסלביה – הונגריה – אוסטריה. 17–18–23 יום.
★ פולין – הונגריה. 15 יום.
★ ספרד – פורטוגל והפירנאים. 18–20–21 יום.
★ דרום אמריקה. 33 יום.
★ ספארי בקניה. 16–19–23 יום.
★ מצרים: 8 ימים.
★ מצרים – בשלוב צפיה והאזנה לאופרה "אאידה"
★ המזרח הרחוק. 30–37 יום.
★ טיולים בדגש מיוחד ★ לחובבי טבע, אמנות או תיאטרון.

חופשות וטיולים בארץ

סגנון אחר במרכז לתיירות מדברית מצוקי דרגות

★ חופשה וטיולים ברכב פרטי וברכב מדברי לכל המשפחה באזור מדבר יהודה (פנסיון מלא):

ראש השנה
23–26/9/87

שמחת תורה
14–17/10/87

★ בחודשים: ספטמבר, אוקטובר ונובמבר, ניתן להזמין חדרים על בסיס חצי פנסיון במחיר של 45 ש"ח לאדם בחדר זוגי כולל כרטיס כניסה למרחצאות עין גדי (בכל יום) (פרט לחגים):

★ קורס גלישה – שלב א' 5–7/11

יהודי החצר:
ממרדכי היהודי, הרוטשילדים והיהודי זיס

סמינר סוף שבוע מיוחד במלון "נוף קטיף" 18–19/9/87

על יהודי חסות ויהודי חצר. על קוחרי העבדים והמלווים בריבית. על אבן שפרוט ויוסף במצרים. על איציק אפרים ודון יצחק אברבנאל. על קהילות ואנשים, שלטון ותככים. על נוצרים, מוסלמים ו"היהודי שלי".

משתתפים ומרצים: ד"ר **בני איש שלום** מחשבת ישראל, האוניברסיטה העברית
פרופ' **אברהם גרוסמן** היסטוריה של עם ישראל, האוניברסיטה העברית
ד"ר **אהרן דמסקי** המחלקה לתולדות ישראל, אוניברסיטת בר־אילן
פרופ' **יוסף הקר** היסטוריה של עם ישראל, האוניברסיטה העברית
ד"ר **ישראל יובל** האוניברסיטה העברית

למדבר עם נאות הככר

5 אפשרויות לטיולי חגים לנגב, מדבר יהודה וסיני, ב־4 תשלומים שקליים.

ראלי ג'יפים
4 ימי ספארי בנהיגה עצמית בנגב
יציאה: 7.10, 11.10 (סוכות)

טיול גמלים בהר הגבוה
7 ימים למטיבי לכת לאיזור ההררי סביב סנטה קטרינה
יציאה: 7.10 (סוכות)

ספארי בדרום סיני
5 ימים לנואיבה, דהב, שארם־אל־שייך וסנטה קטרינה ברכב מדברי
יציאה: 7.10 (סוכות)

ספארי צלילה
4 ימים צלילות וטיולים לאורך חופי ים סוף, כולל הפלגת צלילה לראס־מוחמד.
בשיתוף עם מועדון הצלילה אקווה־ספורט
יציאה: 23.9 (ראש השנה), 8.10 (סוכות)

טיול קומנדקרים
4 ימים למדבר יהודה והמכתשים
יציאה: 7.10 (סוכות)

ביצוע: נאות הככר

הבאר – קפה מסעדה
זכרון יעקב
מסעדת הבאר The well נמצאת על כביש זכרון–חיפה מול משטרת זכרון יעקב. מסעדה אקסקלוסיבית בסגנון אירופאי. מטעמים במבחר מנות. מוסיקה מידי ערב. אמן הבית מופיע שלוש פעמים בשבוע. במקום מתקיימים אירועים שונים – באולם ובגן האירועים שלנו לרגלי הבריכה – אמן אורח, תצוגות אפנה, ערבי ראיונות וכו'. המסעדה בנויה על באר עתיקה מימי הברון רוטשילד ופתוחה לקהל יום יום משעה 11.00 ועד לשעות הקטנות של הלילה.
טלפון להזמנות 06-399047
להת' בבאר
קפה מסעדה
זכרון יעקב
טל. 06-399047

לקפה מסעדה הבאר
מזל טוב לרגל הפתיחה
מאחל ג'וני ווקר וויסקי מס' 1

למסעדת "הבאר" זכרון־יעקב
שפע ברכות ואיחולי הצלחה
"פלמזון"
ספקי דגים מלוחים, כבושים ומעושנים ואלתית מעושנת
רח' שוקר 57, חיפה, טל' 04-722466

למסעדת הבאר זכרון יעקב
שאו ברכות חמות עלו והצליחו
מאחלים:
תנהלת תנובת חיפה

מסעדת הבאר
מודה לכל מברכיה
להתראות בבאר

לפליקס ומסעדת הבאר
שפע ברכות
מעבדה לקופות רושמות ומערכות ממוחשבות
רח' שרה 10 חיפה
טל. 04-520164

לפליקס ולמסעדת הבאר
אתכם לאורך כל הדרך
מאחלים:
רז אומנים בע"מ
חיים זסק – יקי קול
בר־כוכבא 69 ת"א, טל. 262586

לפליקס ומסעדת הבאר
עלו והצליחו
מאחלים:
עמיר מוסכי גליל בע"מ
עמיר שלומי ומשה
משרד חיפה טל. 740500

למסעדת "הבאר"
המשך שגשוג ועליה
מאחל ש. מרשי ובניו
עבודות קירור מסחרי ומדרי קירור
ציוד נירוסטה למטבחים
רח' המרוניטים 3 – חיפה (כבר מרים) טל. 04-660216

למסעדת הבאר
אתכם ביד אחת להצלחה ושגשוג
מאחלים: כהן שלום
הנהלת חשבונות ויעוץ כלכלי
שער הגיא 14 נתניה, טל. 053-618836

למסעדת הבאר זכרון יעקב
שאו ברכות – עלו והצליחו
מאחלים:
דירון

לפליקס ולג'יק
ברכות לרגל פתיחת מסעדת הבאר
מאחלים: אחים אשכנזי
שיווק וגימון בע"מ
טל. 04-704278 חיפה. 06-399836 זכרון יעקב

למסעדת הבאר
שפע ברכות ואחולים לבביים
מאחל:
חב' ניקוסט – אבי קאופמן
ניסן אבשלום 7 ב"ת טל. 900810

למסעדת הבאר
שאו ברכות חמות עלו והצליחו
מאחלים: ראש המועצה וחברי המועצה זכרון יעקב

למסעדת הבאר ולפליקס אישית
שפע ברכות ואחולים לבביים
מאחל: אוסינסקי יעקב – עתיד
כל סוגי הכוסות

BOSS
יסוד המעלה 53 ת"א טל. 374893

אבנעל
נעלי פיל
רשת הנעלה הגדולה בישראל
טלפון 181

נפתח חדש
א.צ. אוטומטיק בע"מ
מכון לשיפוץ גירים אוטומטיים ומוסך כללי
איזור התעשיה החדש חדרה,
טל. 06-337696

לאבנעל
ברכות
מברכים
נעלי כרמית

לאבנעל
מברכים

לרגל ההתרחבות
שפע ברכות!
מאחלים:
סולפלקס בע"מ

לאבנעל
לאורך כל הדרך
מברכים
בית נעלי טרקלין

לאבנעל

לאבנעל

לא.צ. אוטומטיק בע"מ
ברכותינו לעסקים טובים!

מאחלים:
ג'נרל גיר
חלפים
המסגר 8 תל־אביב
טל' 03-381075

לא.צ. אוטומטיק בע"מ
שאו ברכות חמות עלו והצליחו!
בלמי חדרה

מוגש ע"י ארטל בע"מ חוברות מיוחדות במעריב 03-664194

לרגל פתיחת בית שחיטה
עופות לובלינר בע"מ
רחוב הפרדס 6 איזור התעשיה–אזור
ברכת הצלחה

למשחטת לובלינר
שפע ברכות
מאחלים:
[illegible] – כנף שיווק עופות
[illegible] 63 ת"א, טל. 376452

למשחטת לובלינר
שפע ברכות
מנהל:
מנטל יצחק
עבודות בידוד

למשחטת לובלינר
שפע ברכות
מאחלים:
[illegible]

למשחטת לובלינר
שפע ברכות
מאחלים:
הנהלת
אולמי ארגמן

למשחטת לובלינר
שפע ברכות – [illegible]ליחו
מאחלים: [illegible] התרוש
ז'בוטינסקי 14 [illegible], טל. 08-223270

למשחטת לובלינר
מיטב האי[illegible]לים
מאחלים:
[illegible] ויהודה בלט
טל. 824066, 813775

למשחטת לובלינר
ברכות לבביות
מאחלים:
אמריקאר
מפעלי מושבים

למשחטת לובלינר
מיטב ברכותינו
מאחלים: [illegible]דיון – חב' להנדסה בע"מ
ספקי ציוד למשחטות
רח' רוטשילד 4, ת"א, טל. 03-656181

למשחטת לובלינר
שפע ברכות
מאחלים: [illegible] חיים גבריאלי
דגם-עוף
סימטת [illegible] 24 ת"א, טל. 659402, 664078

למשחטת לובלינר
ברכות לבביות
מאחלים:
דפוס יהודה
רח' המשביר 6
א.ת. חולון
טל. 803919, 808502

למשחטת לובלינר
המריאו [illegible] להשגים חדשים
בידידות
ד.בכר ו.[illegible]טר /משרד לביטוח
רח' הדסה 13 ת"א [illegible] טל. 03-229720

לאמ[illegible]ם לובלינר
ברכות ואי[illegible]לים לבביים לפתיחת המשחטה
מאחלים: ארנון יאיר
חברה לביצוע עבודות חשמל בע"מ
הנ"א 30 חולון, טל. 844212

למשחטת לובלינר
ברכות לבביות
מאחלים:
האחים [illegible]

למשחטת לובלינר
שפע ברכות
מאחלים:
[illegible]

למשחטת לובלינר
שפע ברכות
מאחלים:
[illegible]

[illegible]

נגריית המדייק
אזור התעשיה ק. ביאליק, רח' החרושת 5, טל. 719588
פתיחת אולם תצוגה
חסוך את פער התיווך
קנה ישר מהיצרן לצרכן במחירי המפעל
נפתח חדש אולם התצוגה שלנו: חדרי שינה, מטבחים – דלתות עץ, מזנונים, חדרי נוער

לנגריית המדייק
כה לחיו
נגריית "עדי אורנים"
שד' ההסתדרות 271,
צומת קרית-אתא, טל' 04-725162

לנגריית המדייק
המשך תנופה ופיתוח!
מאחל: משולם וייס, סוכן לכל עבודי הגימור – "דאגו"
שד' [illegible]
טל' 04-706563, 04-707690

לאלכס ולפייביש
לרגל הפתיחה
מיטב הברכות
והאיחולים!
מ.ד.פ. הדבקות בע"מ
הדבקות M.D.F., פורמייקה ופולימר
אזור התעשיה, קרית ביאליק
המסגר 19, טל. 04-741108

לנגריית המדייק
לרגל הפתיחה – שפע ברכות!
מברכים: מרפדיית סגל
רח' גיבורי סיני 12, עכו,
טל' 04-910743

לאלכס ולפייביש
לרגל הפתיחה
שאו ברכות חמות
עלו והצליחו!
מאחל: מרכז פרזול צפון בע"מ
אזור התעשיה, קרית ביאליק
טל' 04-704490

למר פייביש – נגריית המדייק
מיטב הברכות והאיחולים והצלחה בעסקים
גד – מכונות לעיבוד עץ בע"מ
רח' הרצל 85, תל-אביב
טל' 03-821717

מוגש ע"י אורטל בע"מ חוברות מיוחדות במעריב 03-664194

תשבץ לעניין!

הפתרונות צריכים להגיע עד יום רביעי 16 בספטמבר, עם ציון מספר התשבץ על המעטפה, אל:
"תשבץ גבר לעניין" "מעריב", ת.ד. 20010, תל-אביב 61200.
הפתרונות יתפרסמו בעוד שבועיים. בין הפותרים נכונה יוגרלו:
5 תקליטים מתנת "הד-ארצי" ו-2 ספרים מתנת "ספרית מעריב".

אהרן כהן

תשבץ מספר 43

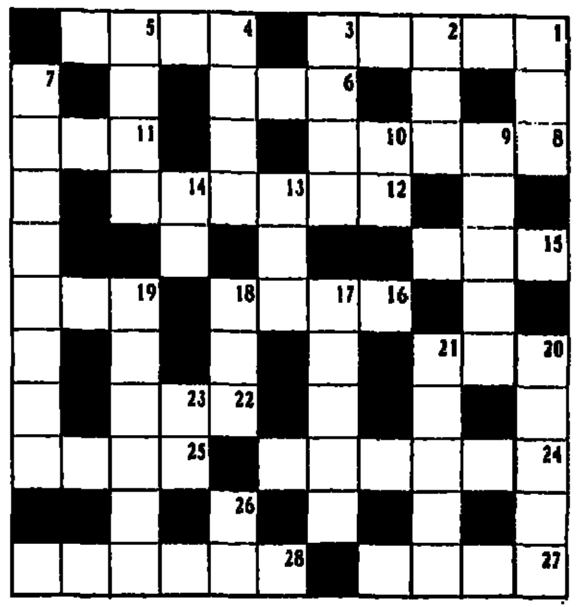

מאוזן:

1) כלי להרתחת מים; 4) בעל חיים פחדן מטבעו; 6) סוג של נחש ארסי גדול; 8) קבוצת דברים; 11) מעמד, עמדה; 12) פעולת עונש; 15) מצוקה; 16) כלי של נגרים; 19) חלופי דברים; 20) הון יסודי; 22) אשת אברהם; 24) כנוי לערבה ארקטית; 25) מתקן לחבור קצות התגורה; 27) דרום; 28) פרוזדור.

מאונך:

1) מין ממרח מתוק (צרפתית); 2) לקוי במעגל חשמלי; 3) קו; 4) סיבים של צמח; 5) נפש; 7) שמם של שני קיבוצים סמוכים בשרון, כ-5 ק"מ מדרום לחדרה; 9) הפיכה לעברית; 10) כסא; 13) צמח דוקרני; 14) קים; 17) סרום ו.....; 18) עוף טורף גדול; 19) קרוב משפחה; 20) שם מידה קטנה הנזכרת בתלמוד; 21) שנה קלה, תנומה; 23) יהיר; 26) עבה.

פתרון תשבץ מס' 41

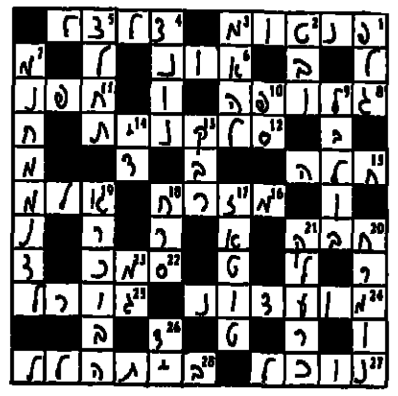

זכו בפרסים: מרדכי בכר, קיבוץ כנרת; מול קוז, ירושלים; דורית גולדווסר, בתיים; שגיב עמוס, חדרה; ניסים בר, חולון; פוגל לילי, ירושלים; דבורה רז, קיבוץ רעים.

כאן, ממש כאן, 4 ימים ו-4 לילות
ב-125 ש"ח *
תוכלו להעביר 4 ימים ו-4 לילות של חופשה מהנה שעליה חלמתם
במלון
הולידיי טבריה
עם מועדון-לילה מפואר ושלל תכניות מגוונות, בריכת שחיה, מועדון בריאות, סאונה, ג'אקוזי, מתקנים רבים, מטבח עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים.
טלפון: 067-21901-2-3
★ המחיר כולל דמי שירות, לא כולל מע"מ
★ לא כולל חגים ★ לא כולל אוגוסט

קרובתי רוזי

סיפור הרפתקאות מוזר,
משעשע ומבדח, על צמד יוצא דופן.
רוזי הפילה הגדולה והחביבה
אשר חדרה אל שגרת-יומו של
אדריאן רוקוויסל
ספרים מבית טוב - ספרית מעריב
בקש בחנויות ובספרית מעריב:
תל-אביב, דרך פ"ת 72א' טל. 03-332211
חיפה, בן-יהודה 29 טל. 04-523689
באר-שבע, קק"ל 90 טל. 057-74850
ספרית מעריב

יופי של סדינים ויופי של מפות
ארליקטקס

ביח"ר: רח' שבזי 21
אזור התעשיה יהוד 56400 טל. 03-363693.

סלון סטאר- בהנהלת שאול סופר

רח' אלנבי 111 ת"א – כצנלסון 54 גבעתיים

בימים אלה נפתח בגבעתיים ברח' כצנלסון 54 סלון למוצרי חשמל.
סלון זה, כאחיו ברחוב אלנבי 111 תל־אביב, מנוהל בידי **שאול סופר**, אשר צבר מוניטין רב במשך **25** שנות פעילות בענף החשמל.
הקו המנחה אותו ואת צוות עובדיו הנאמן מבוסס על **א**מינות **א**יכות **א**חריות

מודים מקרב־לב לכל מברכיהם

לשאול סופר וצוות סלון סטאר
המשיכו באותו הקו ובאותו הקצב

לשאול סופר וצוות סלון סטאר
בכל זמן כל הזמן
רק הצלחה
מאחלים: חב'
pilot
Rowenta
GRUNDIG

לשאול סופר
מיטב
הברכות
והאיחולים
AEG
TELEFUNKEN
AEG

מפיצי מוצרי אמקור

לשאול סופר וצוות סלון סטאר
מוצלח
JVC
TOSHIBA HOOVER
SUPERCOOL נציגי

וצוות סלון סטאר
ברכות להמשך הדרך
תוך שיתוף פעולה פורה
קריסטל

לשאול סופר וצוות סלון סטאר
שפע ברכות
והרבה הצלחה
מאחלים: מאור, יעל ומיכאל
וכל עובדי משרד הנהלת־החשבונות
ז'בוטינסקי 54 ר"ג, טל. 739521

לשאול סופר וצוות סלון סטאר
אתכם להמשך מוצלח
מאחלים:
Avikal אויקל סוכנויות
משווקי מדיחי כלים אויקל מיני ואויקל סופר
פינסקר 70 ת"א, טל. 283236

[redacted]
ביה
ת מתנה ופורית
מאחלים סלון רמת־גן
ביאליק 69 ר"ג, טל. 730125

לשאול סופר ולצוות סלון סטאר
מברכים
צ. בץ – מ. ילוב
סוכנים ויועצים לביטוח
רח' טיומקין 12 תל־אביב
טל. 613731, 613586

לשאול סופר מיטב הברכות והאיחולים
LOEWE לווה־אופטה
טלוויזיות צבעוניות
ZANKER
■מכונות כביסה■מייבשים■מדיחים
מאחלים: שף סוכנויות בע"מ
רח' בן־יהודה 181, ת"א, טל. 03-455151

לשאול סופר וצוות סלון סטאר
שפע ברכות ואיחולים לבביים
סלון אבי סופר
אלנבי 122 ת"א, טל. 612850

לשאול סופר וצוות סלון סטאר
ברכות להמשך הדרך
תוך שיתוף פעולה פורה
מאחלים:

לשאול סופר
איחולי הצלחה
עם פתיחת
החנות החדשה
זוהר ועשיות
מבצע קדש 68, בני־ברק
טל. 706122/3

לשאול סופר
שפע ברכות ואיחולים לבביים
מאחלים:
מץ – טלוויזיות
ומכשירי חשמל בע"מ (ישראל)

לשאול סופר
שפע ברכות ואיחולים לבביים
משי – רשת מוצרי חשמל ביתיים
רוטשילד 34 בת־ים, בן־יהודה 1 ת"א,
שנקר 41 חולון, כצנלסון 149 גבעתיים

03-664196